

Σκάνδαλο αλογίσου κρέατος

Σαβούρα για τη φτωχολογία

ΣΕΛΙΔΑ 8

Νέα Φιλαδέλφεια

Όχι στη ναζιστική τρομοκρατία

ΣΕΛΙΔΑ 11

Πανεπιστήμια σε λίστες κατάταξης, με δίδακτρα και χορηγίες

ΣΕΛΙΔΑ 10

Διαχείριση μπορεί να γίνει μόνο με το Μνημόνιο

ΣΕΛΙΔΑ 7

Η ήττα του ιταλικού προλεταριάτου

ΣΕΛΙΔΑ 16

Οι ηθικοί αυτουργοί για τις καταστροφές των δασών εμφανίζονται σαν υπερασπιστές τους

ΣΕΛΙΔΑ 9

Την απελυσαν, θελουν να της πάρουν και το σπίτι!

Αποθέωση της καπιταλιστικής τρομοκρατίας

ΣΕΛΙΔΑ 4

Οι σιωνιστές δολοφόνησαν παλαιοστίνιο πολιτικό κρατούμενο

ΣΕΛΙΔΑ 5

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

2/3: Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 2/3/1900: Γέννηση Κουρτ Βάιλ 2/3/1945: Ο στρατηγός Πετζόπουλος απελευθερώνει όλους τους κρατούμενους ταγματασφαλίτες της Τρίπολης 2/3/1972: Βόμβα σε αμερικανικό αυτοκίνητο (Παλαιό Ψυχικό) 3/3: Μαλδάου: Ημέρα μαρτύρων, Σουδάν: Ημέρα ενότητας 3/3/1919: Ο Λένιν ιδρύει την Κομιντέρν (Κομιουνιστική Διεθνής) 3/3/1922: Η τουρκική διοίκηση του Saruhan κοινοποιεί λίστα με ονόματα ελλήνων στρατιωτών που πρωτοστάτησαν στις σφαγές της επαρχίας Manisa 3/3/1960: Αρχή απεργίας εργατών Τύπου (δεν κυκλοφορούν εφημερίδες ως το τέλος του Μάρτη) 3/3/1993: Εκρηκτικός μηχανισμός στην Εφορία Περιστέριου (17N) 3/3/2003: Αρχή δίκης 17N 4/3/1981: Βόμβες στο πατάρι «Μαρινόπουλου» και στα αυτοκίνητα εκδότη «Βραδινής» και αρχισυντάκτη «Ακρόπολης» 5/3/399: Εκτελεστή Σωκράτη 5/3/1818: Γέννηση Καρλ Μαρξ 5/3/1913: Δολοφονία βασιλιά Γεώργιου Α' (Θεοσαλονίκη) 5/3/1929: Τρεις νεκροί, δέκα τραυματίες σε συγκρούσεις αστυνομίας και απεργών εργατών (Ελευσίνα) 5/3/1933: Το γερμανικό ναζιστικό κόμμα παίρνει 17,2 εκατομμύρια ψήφους (43.9%) 5/3/1951: Εκτελεση 22χρονου Νίκου Νικηφορίδη (Εντι Κουλέ) για εσχάτη προδοσία (συγκέντρων υπογραφές για την ειρήνη) 5/3/1953: Θάνατος Ιωσήφ Στάλιν 5/3/1972: Αποχώρηση Μίκη Θεοδωράκη από ΚΚΕ εσωτερικού 5/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία περιοδικού «Αντί» 6/3: Γκάνα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1957), Γκούναμ: Ημέρα Μαργελάνου-ανακάλυψης (1521) 6/3/1906: Η Φινλανδία πρώτη χώρα που δίνει δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες 6/3/1910: Εξέγερση αγροτών (Κιλελέρ) - με προτροπή μεγαλοτσιφλικάδων ο στρατός ανοίγει πυρ και σκοτώνει δύο αγρότες - άλλοι δύο νεκροί στο χωριό Τσουλάρη 6/3/1944: Μπλόκο Κοκκινιάς 6/3/1976: Βόμβες σε έξι λεωφορεία ΕΑΣ (Μπροχάμη) 6/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών σε γραφεία ΚΚΕ εσωτερικού (Νέα Φιλαδέλφεια) 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη 6/3/2001: Ιδρυση Κινήματος Ελευθέρων Πολιτών (Αθραμπόπουλος) 7/3: Λάος: Ημέρα βετεράνων 7/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα 7/3/1910: Συγκρούσεις αστυνομικών-χωρικών στο χωριό Τοπουσλάρη (Θεοσαλία), έξι νεκροί, δεκαπέντε τραυματίες (όλοι χωρικοί) 7/3/1918: Οι Μπολσεβίκοι ονομάζονται Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα 7/3/1924: Η ελληνική κυβέρνηση αναγνωρίζει τη Σοβιετική Ενωση και αποκαθίσταται διπλωματικές σχέσεις με τη Μόσχα 7/3/1936: Σύγκρουση φοιτητών-αστυνομίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, πετροπόλεμος 7/3/1947: Ενωμένωση Δωδεκανήσου στην Ελλάδα 7/3/1964: Εισβολή ομάδας ακροδεξιών στη βουλή 7/3/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε Σύνταγμα και Αρχιεπισκοπή Αθηνών 8/3: Ημέρα γυναίκας 8/3/1910: Καθηέρωση ημέρας γυναίκας στη β' διεθνή συνδιάσκεψη στοιχιοτριών (Γερμανία - Κλέρα Τσέτκιν) 8/3/1970: Δολοφονική απόπειρα κατά Μακάριου.

● «Δεν τίθεται δέμα άμεσων απολύσεων στο Δημόσιο», δήλωσε ο εκπρόσωπος του Ολί Ρεν, Σάιμον Ο' Κόνορ ●●● Η έμφαση είναι, φυσικά, στο «άμεσων» ●●● Άλλωστε, και το Μνημόνιο δεν μιλάει για άμεσες απολύσεις, αλλά για «υποχρεωτικές αποχωρήσεις» ●●● Τομαράκι ●●● Συγγνώμη, το Μαράκι δέλαμε να γράψουμε ●●● Το Μαράκι μας είπε πως για την Κομισιόν είναι ανοιχτό το ζήτημα της παραπέρα μείωσης του κατώτερου μισθού ●●● Ελα, δεν το πιστεύω ●●● Όλος ο καλός ο κόσμος σε εκδήλωση για τον «εδνάρχη» Καραμανλή ●●● Παρών δια είναι ο Παπούλιας και ομιλητές οι Σαμαράς, Τσίπρας, Βενιζέλος, Κουβέλης ●●● Ο «εδνάρχης» ενώνει μνημονιακούς και «αντιμημονιακούς» υπό τη σκέπη της αστικής δημοκρατίας και του καπιταλισμού ●●● Ευρέμη δεσμικό ρόλος και για τον Ν. Κωνσταντόπουλο στον ΣΥΡΙΖΑ ●●● Να οδηγεί, άραγε, στην πολυπόθητη προεδρία της Δημοκρατίας; ●●● Χλομό (έως κατακτρινού) το κόβουμε ●●● Είναι οπωσδή-

ποτε μέγια πολιτικό κατόρθωμα να κάνεις πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας τον πιο φανατικό οπαδό του «Ναι» στο σχέδιο Ανάν και επίσης φανατικό οπαδό του Μνημόνιου ●●● Το πιστώνεται ο... κομμουνιστής Χριστόφοριας, που έσπρωξε τον κυπριακό λαό στην απελπίσια και την πολιτική τύφλωση ●●● «Εκ των πραγμάτων δια είναι μια βαδιά αριστερή κυβέρνηση, ανεξάρτητη από το ποιες δυνάμεις δια την πλαισιών», λέει ο Τσίπρας για το συριζικό όνειρο, απαντώντας σε ερώτηση για ενδεχόμενη συνεργασία με το κόμμα Καμμένου! ●●● Οταν ρωτιέται για τη ΔΗΜΑΡ, αφήνει μεν ανοιχτή την

πόρτα, αλλά ξεκαθαρίζει ότι δεωρούν «βάση της οποιασδήποτε συνεργασίας την πολιτική αξιοποίστια» ●●● Η οποία προφανώς τρέχει από τα μπατζάκια του Καμμένου ●●● Είδηση δεν είναι ότι ο Μητσοτάκης σερφάρει στο Ίντερνετ με Macbook και διαδέτει σελίδα στο facebook ●●● Στημένη ήταν η φωτογραφία ●●● Είδηση είναι ότι βρέθηκαν σχεδόν 8.000 νοματάριοι και έγιναν «φίλοι» του ●●● Πάντως, ο Κυριάκος μπορεί να ελπίζει ●●● Ο μπαμπάς αντάλλαξε χειραψία με τον Σαμαρά ●●● Τι τραβάει και ο Δρακούμελ στα γεράματα μπας και δει το γιο

του υπουργό ●●● Ενα ξινό «όχι» εισέπραξε ο Μπένι από τον Κινέζο ●●● Τότε γιατί του στείλε πρόσκληση για το συνέδριο; ●●● Για να μην του πει κανείς ότι δεν είναι άκρως ενωτικός ●●● Καταλαβαίνετε τι μαρτύριο είναι για τον Μπένι να στέλνει επιστολές σε ανθρώπους σαν τον Σημίτη και τον Φλωρίδη; ●●● Πάλι καλά που δεν του είπαν να στείλει και στον Ραγκούση ●●● Η πιο γελοία φωτογραφία της χρονιάς ●●● Η παιδική χαρά του Μπένι, που ονομάζεται «Νέοι Επιστήμονες του ΠΑΣΟΚ» ●●● Ούτε για εκκολαπτόμενα λαμόγια δεν κάνουν ●●● Ο Παπακωνσταντίνου έψαχνε τη λέξη «Παπανδρέου» στη λίστα Λαγκάρντ για να τον καλύψει, αν έβρισκε κάπι, ή για να τον έχει στο χέρι; ●●● Πρέπει να τα χειμένα ο Ντάριο Φο ●●● Δεν εξηγείται αλλιώς η εμφάνιση του δίπλα στον Μπένη Γκρίλο ●●● Δεν πιστεύω να δεωρίσω παραίτηση επειδή η αστυνομία έδειρε διαδηλωτές ●●● Στις εκλογές έχει στραμμένο το μάτι ●

◆ «Εντονη αντίδραση των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ σχετικά με τις νέες μειώσεις στο εισόδημα των εν ενεργεία και αποστρατεία στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά και των Σωμάτων Ασφαλείας». Ετοι τίτλοφρόρησε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ το δελτίο στο οποίο κατέγραψε την κοινοβουλευτική μάχη που έδωσαν οι βουλευτές του Βαλαβάνη, Δρίτσας και Διαμαντόπουλος (ναι, ναι, ο γνωστός... αντιεξουσιαστής) για τις συντάξεις μπάτσων και καραβανάδων. Η ψήφος δεν έχει χρώμα, όπως ελέγονταν πολιότερα... ◆ Η τρόικα «πέφτει έξω» στις προβλέψεις της για το ελληνικό «πρόγραμμα» κι ο Τσίπρας «πέφτει έξω» στις προβλέψεις του για τις εκλογές. Χωρίς αυτοκριτική, φυσικά, γιατί οι... μεγάλοι δεν κάνουν αυτοκριτική. Οταν του επισημάνθηκε (συνέντευξη στη Real News), ότι έπεισε έξω στην πρόβλεψή του και ρωτήθηκε πότε προβλέπει τώρα εκλογές, απάντησε σαν... Ολί Ρεν: «Έχαμε προβλέψει ότι και το 3ο Μνημόνιο θα πέσει πολύ γρήγορα έξω, και

αυτό επιβεβαιώνεται (...). Δεν θα μπορέσουν να κρατήσουν για πολύ γαντζώμενοι στην εξουσία υπό αυτές τις συνθήκες. Οι εκλογές πρέπει να γίνουν όσο το δυνατό πιο γρήγορα!» ◆ Και για να μην ξεχνιόμαστε. Ο Ρεν ξαναδήλωσε ότι «η ύφεση στην Ελλάδα δεν οφείλεται στη λιτότητα αλλά στην πολιτική αστάθεια και στην καθυστέρηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων». Μήπως μπορούν οι ΣΥΡΙΖΑίοι, που εξακολουθούν να κάνουν πολιτικό τζόγο με τον περιβόλιο «πολλοπλασιαστή», πώς θα ξεπεράστει αυτή η κάθετη θέση της Κομισιόν; ◆ Οπως φαίνεται, όμως, ο

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΣΥΡΙΖΑ έχει την απάντηση. Οπως δήλωσε ο Τσίπρας, στην προτραγανδιστική περιτζάδα που έκανε στην απεργιακή συγκέντρωση της 20ής Φλεβάρη, μετά τις γερμανικές εκλογές δε θα υπάρχει πρόβλημα! Παραξενεύεστε; Κι όμως, αυτό είπε. Αφού τόνισε ότι δημιουργείται «μια κοινωνική συμμοχία που διεκδίκει να σταματήσει τώρα η καταστροφή», συμπλήρωσε: «Το λάθος να διορθωθεί τώρα, όχι μετά τις γερμανικές εκλογές όπως βλεύει την και Μέρκελ. Τότε θα είναι ήδη πολύ αργά». Ζήτημα χρόνου είναι, λοιπόν! Οπότε, εύκολα μπορεί να συμπεράνει κάποιος... υπομο-

νετικός, ότι ο Σαμαράς ακολουθεί μια σοφή τακτική. Τα 'χει καλά με τη Μέρκελ και περιμένει, όντας σύγουρος

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο κόσμος της δημοκρατικής παράταξης δήλωσε σήμερα καθαρά ότι στηρίζει τη μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε για την Πατρίδα, αλλά και για την ίδια την Παράταξη που υπάρχει χάριν της Πατρίδας (...). Το Συνέδριο μας που οργανώνεται πια με τους καλύτερους οιωνούς είναι ένα εθνικό πολιτικό γεγονός. Και καλούμε όλη την κοινωνία να συζητήσει μαζί μας, να προσέξει ξανά αυτά που λέμε. Πιατί έχουμε ότι ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας είχε κλείσει τα αυτιά της στο ΠΑΣΟΚ καταλογίζοντάς του ευθύνες - και έχουμε ευθύνες, αλλά όχι τόσο μεγάλες όσο μας καταλόγισε ο ελληνικός λαός. Γ' αυτό

Ανούσιες κοκορομαχίες

Δεν ξέρουμε πόσοι παρακολούθησαν την προημέτια διάταξης συζήτηση μεταξύ αρχηγών, που έγινε την περασμένη Τρίτη, δεθαντούσαμε, όμως, πως δεν έχασαν και τίποτα. Θεωρούμε πως αυτές οι συζητήσεις είναι χρήσιμες για όποιον θέλει να είναι πολιτικά ενημερωμένος και προσπαθεί να βαθαίνει τη γνώση του. Γιατί το θέατρο που παίζουν οι πολιτικοί αρχηγοί είναι αποκαλυπτικό για τις πραγματικές θέσεις των κομμάτων τους. Από την ποιότητα του θέατρου που παίζουν και κυρίως από τα θέματα στα οποία επικεντρώνονται και απ' αυτά που αφήνουν «εκτός» αποκαλύπτονται πολλά.

Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του Βενιζέλου να εκμεταλλευτεί τη ρητορική του δεινότητα και να μπει σφήνα ανάμεσα σε Σαμαρά και Τσίπρα, το παιχνίδι ήτονται και πάλι δικομματικό. Το έπαιξαν έτσι και ο Σαμαράς και ο Τσίπρας, με αποτέλεσμα ο Βενιζέλος να φανεί σαν υπασπιστής του Σαμαρά. Ακόμη και ο υπαινιγμός του για τον Σαμαρά, που εγκατέλειψε την παλιά αντιμημονιακή ρητορική και ως νέος Σαούλ προσχώρησε στην «εθνική στρατηγική» του ΠΑΣΟΚ, πέρασε στο ντούκου.

Το παιχνίδι ήταν δικομματικό και θύμιζε τις παλιές κοκορομαχίες των γενετών του πάλαι ποτέ δικομματισμού. Ο καθένας από τους Σαμαρά και Τσίπρα προσπαθούσε να κρύψει τα αδύνατα σημεία της πολιτικής του και να επιτεθεί στα αδύνατα σημεία του αντιπάλου. Ο Σαμαράς είναι έμπειρος στην αστική πολιτική (διανύει την τέταρτη δεκαετία στη Βουλή) και έχει περάσει απ' όλα τα πόστα, γι' αυτό και κατάφερε να αναδειχεί τα αδύνατα σημεία της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ και κυρίως τις συνεχείς πα-

λινδρομήσεις του ανάμεσα στο «ρεαλισμό» και το «λαϊκισμό». Εστίασε, ακόμη, στα ζητήματα «τάξης και ασφάλειας», απευθυνόμενος στο ακροδεξιό και συντηρητικό ακροαστήριο και δείχνοντας ταυτόχρονα τον ΣΥΡΙΖΑ ως μια ανεύθυνη δύναμη που αφήνει ανοιχτό το έδαφος στο «έγκλημα».

Ο Τσίπρας δεν έχει την εμπειρία του Σαμαρά. Δεν έχει καν τις γνώσεις του Σαμαρά. Με τις από τα πριν γραμμένες ομιλίες τα πάσι καλά, όμως στη δευτερολογία, που πρέπει να τη σχεδιάσει επιτόπου ο ίδιος, ήταν φανερή η απειρία του και η αδυναμία του να επικεντρώσει σε μερικά ζητήματα ουσίας. Έχει, όμως, ένα μεγάλο όπλο. Είναι η ίδια η πολιτική της συγκυβέρνησης, η οργή και η αγανάκτηση που προκαλεί στον ελληνικό λαό, που επιτρέπει αικόμα και στον άπειρο Τσίπρα να πετάξει μερικές κορόνες και να κερδίσει τις εντυπώσεις που προσπάθησε να του κλέψει ο Σαμαράς. Ακόμα και η γκάφα με τον Ακερμαν (μπέρδεψε τον επικεφαλής της Ντόιτσε Μπάνκ μ' ένα μεσαίο στέλεχος της τράπεζας στο Λονδίνο) δεν κόστισε ιδιαίτερα στον Τσίπρα.

Πώς αικούστηκε, όμως, το γεγονός ότι πήρε υπό την προστασία του μια γερμανική εταιρία, την οποία υποτίθεται ότι παρεμποδίζει η κρατική γραφειοκρατία να επενδύσει; Λεπτομέρειες δεν γνωρίζουμε, αλλά το γεγονός ότι η εν λόγω εταιρία δραστηριοποιείται στην παραγωγή ρεύματος από ανεμογεννήτριες είναι αρκετό για να μας πείσει πως ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε υπό την προστασία του (γιατί άραγε;) έναν υποψήφιο καταστροφέα των δασών και του περιβάλλοντος. Γ' αυτό λέμε πως είναι χρήσιμες αυτές οι συζητήσεις. Γιατί ειδαμε Σαμαρά και

Τσίπρα να διαγωνίζονται για το ποιος είναι περισσότερο φιλικός προς τους «επενδυτές» και να αλληλοκατηγορούνται για το είδος των «επενδυτών» που ο καθένας έχει επιλέξει.

Οπως, επίσης, ειδαμε τον μεν Σαμαρά να πουλάει ελπίδες με την «ανάπτυξη» και τον Τσίπρα να απαντά με τη γνωστή διαχειριστική λογική του ΣΥΡΙΖΑ, την οποία επένδυε με αντικυβερνητικές κορόνες, που είχαν ένα μότο: «δεν διαπραγματεύεστε, αλλά υποτάσσεστε».

Τα ίδια και τα ίδια, για μια ακόμη φορά. Με το λαό θεατή (στο βαθμό που παρακολουθεί αυτές τις συζητήσεις). Και τα αστικά ΜΜΕ σε ρόλο κριτή talent show, να αποφαίνεται ποιος νίκησε και ποιος έχασε. Οπως γίνεται στα περιβόλητα τηλεοπτικά «ντιμπέιτ».

Αυτή η σχέση παθητικού θεατή της αστικής πολιτικής, που χαρακτηρίζει τον εργατικό και λαϊκό παράγοντα, σφραγίζει την εποχή μας. Και αναδεικνύει σε... βάραθρο το μεγάλο πολιτικό κενό. Το κενό πολιτικής εκπροσώπησης της εργατικής τάξης. Τα αστικά κόμματα και τα γηγετικά τους στελέχη κοκορομαχούν με το λαό θεατή. Κοκορομαχούν με το μάτι σήμερα στα γκάλοπ, αύριο στις κάλπες. Κάλπες που κανένας δε θέλει να στηθούν σύντομα, ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Ομως, αικόμα κι αν οι κάλπες στήνονταν αύριο το πρώι, τίποτα δε θ' άλλαζε. Οπως δεν άλλαξε με τις δύο εκλογικές αναμετρήσεις των περισσέσσεις διαδικασίες του ΠΑΣΟΚ Μάη και Ιούνη, όπως δε θ' άλλαξε στην Ιταλία. Οταν περιμένεις από πολιτικούς μεσσίες να σου λύσουν τα προβλήματα, όταν οι όποιοι αγώνες είναι υποβοηθητικοί στο πολιτικό παιχνίδι, τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει.

■ Διαστρέβλωση της ιστορίας

Δεν περνάει μέρα που ο Τσίπρας ή κάποιο από τα κορυφαία στελέχη της ομάδας του να μην κάνει αναφορά στη ΝΔ του Κ. Καραμανλή (του πρεσβύτερου), συγκρίνοντάς την με τη ΝΔ του Σαμαρά. Σύμφωνα μ' αυτές τις αναφορές, ο Κ. Καραμανλής αικούσε μια αστικοδημοκρατική διακυβέρνηση, ενώ ο Σαμαράς έχει ακροδεξιός συμβούλους και έχει μεταλλάξει τη ΝΔ προς μια τέτοια κατεύθυνση.

Έχουμε ξαναγράψει, ότι ούτε ο Τσίπρας ούτε οι επιτελείς του είναι τόσο αιφελείς ώστε να πιστεύουν ότι θα δημιουργήσουν πρόβλημα στον Σαμαρά, ότι θα στρέψουν εναντίον του τους λεγόμενους καραμανλικούς της ΝΔ. Το άνοιγμα προς τους «νοικοκυραίους» προσπαθούν να ενισχύσουν, με τη φιλοδοξία ότι ένα τμήμα των μετακινούμενων ψηφοφόρων, αυτών που στο παρελθόν πότε ψήφιζαν ΝΔ και πότε ΠΑΣΟΚ, θα επιλέξουν την επόμενη φορά τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο τρόπος με τον οποίο ο Τσίπρας και η παρέα του επιχειρούν τη «στροφή στον μεσαίο χώρο» είναι χοντροκομένος, δημιαργικός, χωρίς αρχές, πολιτικά αιμοραλιστικός. Για μας, όμως, το πιο σημαντικό είναι πως μ' αυτή την προπαγάνδα δηλητηράζουν συνειδήσεις, διαστρέβλωντας την πρόσφατη πολιτική και κοινωνική ιστορία του τόπου μας.

Καταρχάς, είναι έτοι και αλλιώς αντιεπιστημονικό να συγκρίνεις πολιτικές συμπεριφορές σε δυο ιστορικές περιόδους, χωρίς προγνούμενως να προσδιορίζεις τα βασικά χαρακτηριστικά αυτών των περιόδων. Ποια ήταν τα βασικά ζητήματα της περιόδου 1974-81 και ποια της σημερινής περιόδου; Οσο και να φάεις κανείς δε θα βρει ομοιότητες. Αναλογίες ναι, ομοιότητες όχι. Είναι μήπως πιο σκληρή η σημερινή κρατική καταστολή από εκείνη της περιόδου 1974-81; Σύμφωνα με τους ΣΥΡΙΖΑίους θα πρέπει να ξεχάσουμε πως όποιος αφισοκολούσε πήγαινε κατευθείαν αυτόφωρο, όποιος διακινούσε μια αριστερή εφημερίδα στο δρόμο πήγαινε επίσης αυτόφωρο και όποιος μοίραζε προκηρύξεις συλλαμβάνονταν και μεταφερόταν στην προσδιορίσμα στο Πταισματοδικείο, όπου έπρεπε να πληρώσει πρόστιμο για... ρύπανση. Στις σημερινές γενιές αυτά είναι άγνωστα, γιατί με την πάλη του ο ελληνικός λαός κατάφερε να αποστάσει κάποιες κατακτήσεις στον τομέα των πολιτικών δικαιωμάτων, όμως οι παλιότερες γενιές θυμούνται πολύ καλά τι κόστος κατέβαλαν. Θυμούνται, επίσης, την περιβόλητη ρύθμιση για «περιύβριση αρχής», με την οποία ή θα έκανες δηλωση μετανοίας στο δικαστήριο ή θα έτρωγες μερικούς μήνες φυλακή. Θυμούνται τις συνεχείς απαγορεύσεις συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων και τόσα άλλα. Ολ' αυτά που οι ΣΥΡΙΖΑίοι εξαφανίζουν ως διά μαγείας.

Ποιο είναι το βασικότερο επιχείρημα που επικαλείται ο Τσίπρας; Οι Καραμανλής νομιμοποίησε το ΚΚΕ το 1974. Υπήρχε περίπτωση να μην το νομιμοποιήσει; Θα δρούσαν νόμιμα όλες οι οργανώσεις της Ακρας Αριστεράς και το «Κ»ΚΕ θα ήταν παράνομο; Το μόνο που θα κατάφερνε με μια τέτοια απόφαση ο Καραμανλής θα ήταν να φουσκώσει τα πανιά της ηγεοίας του σημερινού Περισσού. Φρόντισε, όμως, να εισάγει μια νέα νομοθετική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία ένα κόμμα για να συμμετάσχει στις εκλογές θα έπρεπε να κάνει ως κόμμα δήλωση νομιμοφρούσυνης στο αστικό καθεστώς. Η ηγεοία του «Κ»ΚΕ δεν είχε κανένα πρόβλημα να την υπογράψει, όμως ακροαριστερές οργανώσεις δεν την υπέγραψαν και κανένας δεν τις εμπόδισε να πάρουν μέρος στις εκλογές. Η νομιμοποίηση όλων των οργανώσεων που είχαν το «Κ» στον τίτλο τους ή στα προγράμματα και τα καταστατικά τους είχε ήδη γίνει de facto. Ο Καραμανλής, βαμμένος αντικομμουνιστής, ήταν αναγκασμένος να την κάνει και de jure, αν δεν ήθελε ν' αντιμετωπίσει μεγάλα προβλήματα. Φυσικά, το πουλήσεις εκδούλευση, ως επιδεικνυόμενη δημοκρατικής ευαισθησίας.

Πέρα από την αδυναμία του Καραμανλή να μην προχωρήσει σ' αυτή την πολιτική κίνηση, υπήρχαν και άλλες πολιτικές σκοτιμότητες. Ο Καραμανλής είχε πάρει τις διαβεβαιώσεις από την ηγεοία του Περισσού (και του «εσωτερικού», βέβαια), ότι θα κινηθεί με απόλυτο σεβα

■ Αίγυπτος

Συνεχίζονται και αυξάνονται τα βασανιστήρια

Μετά το θάνατο από βασανιστήρια του πολιτικού ακτιβιστή Μοχάμεντ Αλ Γκεντί, οργανώσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και ανεξάρτητοι ακτιβιστές υποστηρίζουν ότι τα βασανιστήρια έχουν αυξηθεί κατά τη διάρκεια της 7μηνης προεδρίας Μόρσι, σύμφωνα με την αιγυπτιακή εφημερίδα «Αλ - Αχράμ» (21/2/13).

Υπενθυμίζουμε ότι ο Μοχάμεντ Αλ Γκεντί συνελήφθη από τις Δυνάμεις της Κεντρικής Ασφάλειας μετά από μια πρόσφατη αντικυβερνητική διαδήλωση και αφού βασανίστηκε επί τέσσερις μέρες, μεταφέρθηκε αναίσθητος στο νοσοκομείο, όπου πέθανε μετά από τέσσερις μέρες. Σύμφωνα με το υπουργείο Δικαιοσύνης, ο θάνατός του προκλήθηκε από τροχαίο ατύχημα.

Ο Αλ Γκεντί θεωρείται πλέον ως ο δεύτερος Χάλεντ Σάΐντ της Αιγύπτου, ο 28 χρονος νεολαίος από την Αλεξανδρεία, που ξυλοκοπήθηκε μέχρι

θανάτου από την αστυνομία το 2010, ο θάνατος του οποίου θεωρείται μια από τις σημαντικές αιτίες που πυροδότησαν τη λαϊκή εξέγερση.

Τα βασανιστήρια δύο μόνο συνεχίζονται μετά την εξέγερση και υπό τον πρώτο εκλεγμένο πρόεδρο της Αιγύπτου, αλλά στην πραγματικότητα αυξάνονται, υποστηρίζει η Αίντα Σεΐφ Αλ Ντάουλα, ψυχίατρος, ακτιβίστρια για τα ανθρώπινα δικαιώματα και διευθύντρια του Nadeem Centre για την Αποκατάσταση των Θυμάτων της Βίας στο Κάιρο. Βασανιστήρια γίνονται πάντοτε. Θάλαμος βασανιστηρίων υπάρχει όπου υπάρχουν δυνάμεις Ασφάλειας, δήλωσε η ίδια στην «Αλ Αχράμ».

Το 2012, το Nadeem Centre σε έκθεσή του αναφέρει διάφορες μορφές κακοποίησης από την αστυνομία κατά τη διάρκεια των πρώτων 100 ημερών της προεδρίας Μόρσι. Παραθέτει επίσης περισσότερες από 30 πε-

ριπτώσεις κρατούμενων που υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια, οι 11 από τους οποίους πέθαναν μέσα στα αστυνομικά τμήματα.

Η Διεθνής Αμνηστία, σε άρθρο της με τίτλο «Τα βασανιστήρια συνδέουν την αιγυπτιακή κυβέρνηση με το βραβείο παρελθόν», παραθέτει μαρτυρίες βασανισθέντων και υποστηρίζει επίσης ότι τα βασανιστήρια συνεχίζονται υπό το νέο πρόεδρο. Παρόμοιες εκτιμήσεις κυκλοφορούν στα αιγυπτιακά ΜΜΕ και σε εκθέσεις οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδιαίτερα μετά τις μεγάλες διαδηλώσεις της δεύτερης επετείου της λαϊκής εξέγερσης.

Ο Μονίρ Αντίμπ, αιγύπτιος δημοσιογράφος που έχει κάνει έρευνα για τα βασανιστήρια επί εποχής Μουμπάρακ, συμφωνεί επίσης ότι η πρακτική αυτή εφαρμόζεται ακόμη συστηματικά και επισημαίνει ότι οι περιοστέροι ανώτατοι αξιωματικοί του

μηχανισμού Ασφάλειας επί Μουμπάρακ, διαβόθητοι για τη χρήση βασανιστήριών, διοικούν τώρα το μηχανισμό της Εθνικής Ασφάλειας και η υπόλοιπη ηγεσία της αστυνομίας υπηρετεί ακόμη στο υπουργείο Εσωτερικών.

Τα συνήθη βασανιστήρια είναι άγριο ξυλοκόπημα, βιασμόι, ηλεκτροσόκ, κρέμασμα με δεμένα τα χέρια, προσφλές βασανιστήριο επί Μουμπάρακ, έκθεση κρατουμένων γυμνών στο κρύο και στη βροχή του χειμώνα για ώρα, εξευτελισμοί κάθε ειδούς, όπως να δένουν σχοινί στο λαιμό των κρατουμένων και να τους αναγκάζουν να βαδίζουν στα τέσσερα και να γαυγίζουν, ενώ οι βασανιστές τους φωτογραφίζουν κοροϊδεύοντας και γελώντας.

«Χωρίς προηγούμενο» χαρακτηρίζονται επίσης τα περιστατικά κακοποίησης παιδιών, ιδιαίτερα μετά τις μαζικές διαδηλώσεις κατά τη δεύτερη επέτειο της λαϊκής εξέγερσης, από

πολιτικούς ακτιβιστές και δικηγόρους.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του βρετανικού «Independent» (21/2/13), εκατοντάδες παιδιά, ακόμη και εννιά χρόνων, έχουν κρατηθεί παράνομα και σε πολλές περιπτώσεις έχουν βασανιστεί κατά την περίοδο των διαδηλώσεων της δεύτερης επετείου της λαϊκής εξέγερσης.

Σύμφωνα με το δικηγόρο Μαχμούντ Μπιλάλ, που ασχολείται με περιπτώσεις φυλακισμένων παιδιών, περισσότερα από 400 παιδιά έχουν συλληφθεί και κρατηθεί αυτή την περίοδο. Μεγάλος αριθμός απ' αυτά έχουν φυλακιστεί παράνομα σε στρατόπεδα που χρησιμοποιούνται από τις Δυνάμεις της Κεντρικής Ασφάλειας, όπως το διαβόθητο στρατόπεδο Γκαμπράλ Αχμάρ στο ανατολικό Κάιρο, γνωστό για την κακοποίηση και τα βασανιστήρια στα οποία υποβάλλονται οι πολιτικοί κρατούμενοι που περνούσαν τις πύλες του καθηγόρου.

■ Την απέλυσαν, θέλουν να της πάρουν και το σπίτι!

Αποθέωση της καπιταλιστικής τρομοκρατίας

Σας καθυστερεί ο καπιταλιστής το μισθό και το λογάριθμο την πάτε στην Επιθεώρηση Εργασίας; Απολύτως! Τολμάτε να κατογγείλετε την απόλυτη ως «κατοχηρηστική και εκδικητική»; Ε, τότε, δεν διορθώνετε με τίποτα! Γ' αυτό πρέπει να τιμωρηθείτε όσο πιο αυστηρά γίνεται. Να χάσετε ακόμα και το σπίτι σας! Θα μπορούσε να θεωρηθεί σενάριο επιστημονικής φαντασίας αλλά δεν είναι. Στην Ελλάδα του Μνημονίου και της σχαλίνωτης αποθράσυνσης των καπιταλιστών, ακόμα και τέτοια σενάρια μπορούν να γίνουν πραγματικότητα. Οπως στην περίπτωση της Ευγενίας Λυλάκου, εργάτριας στο βιβλιοδετείο του Β. Κυπραίου στο Περιστέρι.

Το Νοέμβρη του 2010, ο Κυπραίος έστειλε εξώδικη προειδοποίηση απόλυτης στην Ευγενία προφασιζόμενος οικονομικές δυσχέρειες και κατηγορώντας την για «ανάρμοστη συμπεριφορά». Στο εξώδικο προανήγγελε την απόλυτη της Ευγενίας λόγω μητρότητας (29/12/10). Ήταν τέτοια η πρεμούρα του που δεν περίμενε καν να χρονίσει το δεύτερο παιδί της για να της ανακοινώσει ότι θα απολυθεί. Για κακή του τύχη, όμως, το καθεστώς προστασίας παραστάθηκε (με το νόμο 3896 του Δεκέμβρη του 2010), οπότε ο καπιταλιστής έπρεπε να την απολύσει τρεις μήνες αργότερα. Και το έκανε. Εποιητές τη ρεβάνση από το παρελθόν είχε επανειλημένα προ-

σφύγει στην Επιθεώρηση Εργασίας κατογγέλλοντας την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων της, με αποτέλεσμα η Επιθεώρηση να κάνει συστάσεις στον καπιταλιστή για τήρηση της εργατικής νομοθεσίας.

Αν τα πράγματα σταματούσαν εκεί, θα μιλούσαμε για μία ακόμα εκδικητική απόλυτη. Ομως ο καπιταλιστής το τράβηξε παραπέρα. Αφορμή ήταν το κάλεσμα της Ταξικής Πορείας (της οποίας η Ευγενία είναι μέλος) στις 22 Νοέμβρη του 2010 για αλληλεγγύη προς την ίδια, κατά την τριμερή συνάντηση στην Επιθεώρηση Εργασίας Περιστερίου, που αναρτήθηκε στο διαδίκτυο (http://antigeitonies.blogspot.gr/2010/11/blog-post_1621.html). Το κάλεσμα κατήγορε την απόλυτη ως κατοχηρηστική και εκδικητική, που δεν θα έπρεπε να μείνει αναπάντητη. Δέκα μήνες μετά (στις 15/9/11), ο Κυπραίος έκανε αγωγή στην Ευγενία ζητώντας της το εξωφρενικό ποσό των 100 χιλιάδων ευρώ (50 γι' αυτόν και 50 για την εταιρία που έχει με τη γυναίκα του), ως χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη που υπέστη από το... συκοφαντικό δημοσίευμα επί μετάφρασης της εργατικής αυτούργαϊας» στο επίμοχο δημοσίευμα, με το αιτιολογικό ότι αναφέρει γεγονότα που μόνο η Ευγενία μπορούσε να γνωρίζει, όπως η ημερομηνία της απόλυτης!

Η υπόθεση θα εκδικαστεί το Σεπτέμβρη του 2014, ο καπιταλιστής, όμως, που όπως επισημαίνει στην αγωγή του φερόταν «πατρικά» στην Εργαζόμενη, άσκησε το... πατρικό του καθήκον, ζητώντας από το δικαστήριο ασφαλιστικά μέτρα κατά της Ευγενίας! Αξίωσε δε, η εργάτρια να αποσύρει το δημοσίευμα (που δεν ήταν δικό της, αλλά του εργατικού σχήματος) και να συντηρήσει την εργατική κατάσχεση καθέ κινητής και ακίνητης περιουσίας της εργάτριας μέχρι την αίτηση της συμπεριφοράς της στην Εργαζόμενη (έβαλε και τους τόκους μέσα)! Το έκανε αυτό γιατί, όπως αναφέρει στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, η πε-

ριουσιακή κατάσταση της εργάτριας είναι επισφαλής, γεγονός που δημιουργεί κίνδυνο να μην του δώσει τα λεφτά αν κερδίσει την υπόθεση! Ο... πατρικός καπιταλιστής ισχυρίζεται ότι το κάλεσμα του εργατικού σχήματος τον συκοφαντεί, παρουσιάζοντάς τον ως «εργοδότη που «μεθοδεύει» τις κινήσεις του εναντίον των εργαζομένων του με σκοπό το κέρδος!» Κατηγορία την οποία φροντίζει να επιβεβαιώσει στο αικέναιο, φτάνοντας στο έσχατο σημείο εκδικητικότητας να ζητήσει από μία άνεργη εργάτρια με δύο μικρά παιδιά το ίδιο της το σπίτι!

Το ευτράπελο της υπόθεσης

(αν μπορεί να μιλήσει κανείς για ευτράπελα σ' αυτή την ιστορία) είναι το πώς ο καπιταλιστής παρουσιάζει τη... μεγάλη ζημιά που υπέστη η επιχείρησή του από το κάλεσμα της Ταξικής Πορείας, την οποία αναφέρθηκε το επίμαχο κάλεσμα, και συνάγουν κρίσεις βάσει των οποίων αναφέρονται σ' αυτά τα ιστολόγια και όχι βάσει της πολύχρονης συνεργασίας τους με τον καπιταλιστ

στώτος Μουμπάρακ. Ολα σχεδόν τα παιδιά αυτά υποβάλλονται σε απάνθρωπη μεταχείριση και στα ίδια βασανιστήρια με τους ενήλικους κρατούμενους.

Σημειωτέον ότι οι συλλήψεις κατά κανόνα γίνονται μετά τη διάλυση των διαδηλώσεων, οι περισσότερες τυχαία σε επιδρομές της αιστυνομίας και σε απόσταση από τα σημεία βίαιων επεισοδίων.

Και επειδή η ένταση της καταστολής κατά των συνεχίζομενων αντικυβερνητικών κινητοποιήσεων απαιτεί ανεφοδιασμό του αναγκαίου εξοπλισμού, δόθηκε από το αιγυπτιακό υπουργείο Εσωτερικών παραγγελία αγοράς 140.000 κάνιστρων διακρυγόνων, χωρίς σήμανση, αξίας 2,55 εκατομμυρίων δολαρίων, από τις ΗΠΑ, τον Ianouάριο του 2013, όπως αποκόλυψε η ισημεριδική εφημερίδα «Al – Masry al – Youm» (22/2/13).

Επιπολή στις 30 Ianouάριου από το υπουργείο Εσωτερικών προς το υπουργείο Αμυνας, που διέρρευσε στην εφημερίδα, αναφέρει ότι έχει συναφθεί με αμερικανική εταιρία συμφωνία εισαγωγής 70.000 βομβών αερίου και 70.000 βλημάτων αερίου μεγάλου βεληνεκούς, λόγω της «ουξανόμενης ανάγκης για βόμβες αερίου για την αντιμετώπιση των διαδηλωτών», και ζητά από το υπουργείο Αμυνας να διευκολύνει τη μεταφορά τους από τις ΗΠΑ στην Αγύπτο με τη διάθεση στρατιωτικού αεροσκάφους. Η εν λόγω αμερικανική εταιρία είναι η «Combined Systems Inc.» και η συμφωνία προβλέπει τα δακρυγόνα να είναι χωρίς σήμανση, δηλαδή δεν θα αναγράφεται η χώρα προέλευσης και η εταιρία παραγωγής, προφανώς για πολιτικούς λόγους.

Οι δρόμοι της Δυτικής Οχθής φιλέγονται από διαδηλώσεις και συγκρούσεις με τις ισραηλινές δυνάμεις κατοχής εδώ και τέσσερις μέρες. Η αιτία για το έσπασμα της λαϊκής οργής, το οποίο δεν επιχείρησαν καν να συγκρατήσουν οι πραιτοριανοί του Αμπάς, ήταν ο θάνατος του παλαιοτίνιου κρατούμενου Αραφάτ Τζαραντάτ στο ισραηλινό κολαστήριο Μεγκίντο. Ο θάνατός του οφείλεται στα βασανιστήρια που υπέστη κατά τη διάρκεια της ανάκρισης από τους διαβόητους βασανιστές της υπηρεσίας εσωτερικής ασφάλειας Σιν Μπετ, γεγονός που επιβεβαιώνει εμέσως και το ισραηλινό υπουργείο Υγείας, που απέρριψε τους ισχυρισμούς της Σιν Μπετ ότι ο θάνατος του 30χρονου Τζαραντάτ αφείλεται σε καρδιακό επεισόδιο.

Ο Αμπάς από τη μια δηλώνει με πύρινα λόγια ότι το Ισραήλ είναι ο μόνος υπεύθυνος για την κλιμάκωση της βίας στη Δυτική Οχθη και ότι δεν πρόκειται να υπάρξει ειρήνη χωρίς να απελευθερωθούν όλοι οι παλαιοτίνιοι κρατούμενοι και από την άλλη δεσμεύεται ότι η Παλαιοτίνια Αρχή δεν θα επι-

τρέψει να συνεχιστούν οι διαδηλώσεις και τα επεισόδια και δηλώνει με θράσος ότι δεν πρόκειται να υπάρξει ένοπλη εξέγερση κατά τη διάρκεια της προεδρίας του, δίνοντας για άλλη μια φορά το στήμα του ως πιστός συνεργάτης των Αμερικανών και των σιωνιστών. Στη Γάζα, εκπρόσωπος τύπου της Χαμάς δήλωσε ότι «πρόκειται για έγκλιμα εναντίον των παλαιοτίνιων κρατούμενών για την κλιμάκωση της βίας στη Δυτική Οχθη και ότι δεν πρόκειται να υπάρξει ειρήνη χωρίς να απελευθερωθούν όλοι οι παλαιοτίνιοι κρατούμενοι και από την άλλη δεσμεύεται ότι η Παλαιοτίνια Αρχή δεν θα επι-

Το Ισραήλ, αναγνωρίζοντας

τον ρόλο της ΠΑ, φρόντισε να αποδεσμεύσει τα ποσά που κατακρατούσε από τη συλλογή φόρων για λογαριασμό της μετά την ένταξη της Παλαιοτίνης στον ΟΗΕ, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων προορίζεται για την πληρωμή των μισθών των δυνάμεων καταστολής της ΠΑ. Η συγκεκριμένη κίνηση βασίζεται στην εκτίμηση από τους σιωνιστές ότι οι συγκρούσεις και οι διαδηλώσεις δε θα κοπάσουν σύντομα και υπάρχει και το ενδεχόμενο μιας τρίτης Ιντιφάντα.

Ογκώδεις διαδηλώσεις έγιναν και στη Γάζα, όπου οι διαδηλωτές ανέμιζαν σημαίες όλων των δυνάμεων της ΠΑ-

λαιστινιακής Αντίστασης.

Οι διαδηλώσεις οργής για το θάνατο του Τζαραντάτ συναντήθηκαν με το κίνημα αλληλεγγύης στους παλαιοτίνιους πολιτικούς κρατούμενους που κάνουν απεργία πείνας, δίνοντάς τους επιπλέον ώθηση. Χιλιάδες παλαιοτίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές έκοναν απεργία πείνας μιας μέρας διαμορφωρύμενοι για το θάνατο του Τζαραντάτ, ενώ οι Ταξιαρχίες μαρτύρων του Αλ Ακάτ, ένοπλη φράξια της Φατάχ, εκτόξευσε έναν πύραυλο Γκραντ από τη Γάζα με στόχο την ισραηλινή πόλη Ασκελόν. Στην ανάληψη ευθύνης που δημοσίευσε έκανε λόγο για μια πρώτη απάντηση στην ισραηλινή επιθετικότητα, ενώ δεσμεύτηκε ότι θα ακολουθήσουν κι άλλες.

Το Ισραήλ προσπάθησε να καταστεί τα επεισόδια που

ξέσπασαν στη Δυτική Οχθη κάνοντας χρήση μέχρι και πραγματικών πυρών και τραυματίζοντας στο στομάχι έναν 24χρονο Παλαιοτίνιο, ενώ εβραίοι έποικοι που συμμετείχαν στην καταστολή των διαδηλώσεων πυροβόλησαν ένα 14χρονο παιδί την περασμέ-

νη Κυριακή. Τη Δευτέρα, άλλα δύο παιδιά που συμμετείχαν στις διαδηλώσεις τραυματίστηκαν από πραγματικά πυρά, γεγονός που δείχνει ότι οι σιωνιστές, καταπατώντας τους νόμους που έχουν θεσπίσει οι ίδιοι, οι οποίοι απαγορεύουν τη χρήση πραγματικών πυρών για την καταστολή διαδηλώσεων, ρίχνουν στο ψαχνό, προκειμένου να καταστείλουν την έκρηξη της λαϊκής οργής. Οι τραυματίες από τα χημικά και τις πλαστικές σφράζες είναι εκαποντάδες.

Στο μεταξύ, ο ΟΗΕ κάλεσε υποκριτικά το Ισραήλ να επιτρέψει τη διεξαγωγή διεθνούς έρευνας για τις αιτίες θανάτου του Τζαραντάτ, αίτημα που απέρριψαν οι σιωνιστές, επιβεβαιώνοντας ότι οι ισχυρισμοί ότι ο κρατούμενος τέθειαν από καρδιακό επεισόδιο είναι ψευδείς.

Οι τελευταίες εξελίξεις στην περιοχή έρχονται να προβάλλουν ακόμα περισσότερο το θέμα των παλαιοτίνιων πολιτικών κρατούμενων, βάζοντάς το στην κορυφή της ατζέντας των πολιτικών δυνάμεων, είτε αυτές λέγονται ΠΑ είτε οργανώσεις της Αντίστασης.

«Οπως ακριβώς οι εγκληματίες»

Οι αφρογανικές δυνάμεις ενεργούν «όπως ακριβώς οι εγκληματίες». Μ' αυτόν τον τίτλο δημοσιεύτηκε στη βρετανική «Independent» (24/2/13) ρεπορτάζ που αναφέρεται σε

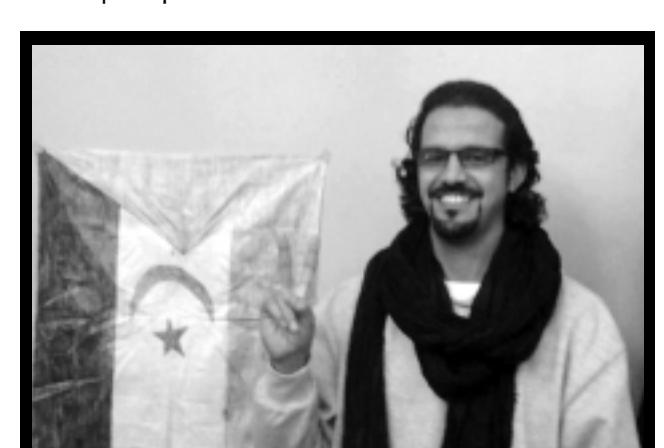
σχετική εκπομπή του BBC1's Panorama, «σε σκηνές της οποίας παρουσιάζεται γιγαντιαίη απελπισία των αμερικανών πεζοναυτών που συμβουλεύουν τις αφρογανικές δυνάμεις», όπως τονίζει η εφημερίδα. Στην εκπομπή παρουσιάστηκαν «ουγκλονιστικές αποκαλύψεις φόνων, σεξουαλικής κακοποίησης αγοριών, πυροβολισμών εναντίον άσπλων πολιτών, εμπλοκής αξιωματικών της αιστυνομίας σε ναρκωτικά, απαγωγών και εκβιασμών, που εκθέτουν την πραγματική κατάσταση των δυνάμεων Ασφάλειας του Αφγανιστάν από το 2007, ο οποίος δήλωσε: «Είναι απίστευτο. Η αιστυνομία συμπεριφέρεται όπως οι χειρότεροι εγκληματίες. Πολύ όλο που πήγα με πολύ χαμηλές προσδοκίες, έπαθα σοκ από το πόσο διαδεδομένη είναι η κακοποίηση και η κατάχρηση εξουσίας και από το ότι δεν αντιμετωπίζονται».

Μια από τις σκηνές έδειξε πώς τρία αγόρια πυροβολήθηκαν και σκοτώθηκαν καθώς προσπαθούσαν να διαφύγουν από αξιωματικούς της αιστυνομίας που τα κακοποιούσαν σεξουαλικά και όταν ο ταγματάρχης Bill Steuber ζήτησε εξηγήσεις από τον υποδιοικητή της αιστυνομίας, ο τελευταίος που απάντησε ότι τα παιδιά ήθελαν να μείνουν στη βάση και να «προσφέρουν το κορμύ τους τη νύχτα». Το ρεπορτάζ αναφέρεται

επίσης στο δημοσιογράφο Μπεν Αντερσον, ενσωματωμένο στους αμερικανούς πεζοναυτές, που επισκέπτεται το Αφγανιστάν από το 2007, ο οποίος δήλωσε: «Είναι απίστευτο. Η αιστυνομία συμπεριφέρεται όπως οι χειρότεροι εγκληματίες. Πολύ όλο που πήγα με πολύ χαμηλές προσδοκίες, έπαθα σοκ από το πόσο διαδεδομένη είναι η κακοποίηση εξουσίας και από το ότι δεν αντιμετωπίζονται».

Σχολιάζοντας τις αποκαλύψεις της εκπομπής, ο συνταγματάρχης Rıtsarən Κεμπτ, πρώην διοικητής των βρετανικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, επεσήμανε ότι οι αφρογανικές δυνάμεις «δεν θα είναι έτοιμες να αντιμετωπίσουν την εξέγερση μόνες τους, όταν οι συμμαχικές δυνάμεις αποχωρήσουν».

καλό δρόμο» και ότι «οι Αφγανοί θα μπορούν να διατηρήσουν την ασφάλεια όταν οι

Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά

Ο σύντι Αντιπντελτζαλί Ελασφούσι, σαχχάρουι αγωνιστής που καταδικάστηκε σε ισόβια από στρατοδικείο του Μαρόκου, ποζάρει χαμογελαστός μπροστά από τη σημαία της Δυτικής Σαχάρας, που ζωγράφισε και κρέμασε στον τοίχο του κελιού του, στη φυλακή της Σαλέ (δίπλα στην πρωτεύουσα Ραμπάτ), ό

Μονόδρομοι

Η 24ωρη γενική απεργία της 20ής Φλεβάρη πανίκει στο παρελθόν (όχι στην ιστορία, γιατί η ιστορία ασχολείται με γεγονότα που άλλαξαν έστω και λίγο τον ρουν της). Στο παρελθόν ανήκουν και τα μεγάλα και παχιά λόγια που την προανήγγειλαν και την προετοίμαζαν. Σήμερα, ουδείς συζητά για «κλιμακώσεις», «αντεπιθέσεις» και άλλα πηχηρά παρόμοια. Φυσικά, κανείς δεν τα πίστεψε αυτά, κανείς δεν επένδυσε ελπίδες.

Επομένως, αν υπάρχει εν προκειμένω ένα ζήτημα, αυτό αφορά την πολιτική απατεωνιά εκείνων που κάθε φορά λένε τα ίδια και κάθε φορά τα ξεχνούν μόλις τελειώσει η απεργιακή πορεία και πάρουν το δρόμο για τα τσιπουράδικα του... απολογισμού.

Εφυγαν και τα τελευταία τρακτέρ από τον παράδρομο της εθνικής στον κόμβο της Νίκαιας (και όχι από την εθνική, στην οποία ποτέ δεν πάτησαν). «Με ψηλά το κεφάλι», ανακοινώθηκε και πάλι. Κι ας μην κέρδισαν τίποτα, πέρα από μια συνάντηση μετά καφέδων και κράκερ στο υπουργείο Οικονομικών, την οποία είχε κανονίσει η Παπαρήγα και η οποία λειτούργησε σαν τραπέζι της παρηγοριάς.

Με το που «πούχασαν» από το «δρόμο», ήρθε η ώρα του κοινοβουλευτικού θεάματος, με μια προ πμερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, που θύμισε παλιές καλές εποχές του εγχώριου κοινοβουλευτισμού, με τους μονομάχους να διασταυρώνουν τα ρυτορικά ξίφο τους και να προσπαθούν να ταπώσουν τον αντίπαλο, χτυπώντας τον στα αδύνατα σημεία του. Ακόμα και σε συμβολικό επίπεδο το μήνυμα ήταν σαφές: στο «δρόμο» είστε καταδικασμένοι, στο κοινοβούλιο πρέπει να εναποθέσετε τις ελπίδες σας.

Λεπτομέρεια με μεγάλη σημασία: μια μαχητική ενέργεια που έσπασε την κανονικότητα των άσφαιρων και πτοπαθών κινητοποιήσεων, πικαστροφή των παράνομων εγκαταστάσεων της Eldorado Gold στις Σκουριές της Χαλκιδικής, καταδικάστηκε από σύμπαντα τον κοινοβουλευτικό θίασο. Κάθε έννοια εργατικής και λαϊκής βίας πρέπει να πεταχτεί εις το πυρ το έξωτερον.

Δύο μονόδρομοι υπάρχουν μπροστά μας.

Ο ένας είναι ο μονόδρομος της διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης. Μνημονιακοί και «αντιμνημονιακοί» (όπως ξαναέδειξαν οι τελευταίες κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ) βαδίζουν με συνέπεια σ' αυτόν τον μονόδρομο, σκιαμαχώντας για να κοριούνται το λαό.

Ο άλλος είναι ο μονόδρομος της εργατικής και λαϊκής αντίστασης. Πώς να τον βαδίσεις αυτόν τον μονόδρομο, όμως, όταν μπροστά πηγαίνει ο ίδιος ο εχθρός και συ τον αποδέχεσαι για αρχηγό και καθοδηγητή σου;

Το να πεις «σιχτίρ όλοι σας» και να κλειστείς στο καβούκι σου δεν είναι λύση. Τα χέρια του αντίπαλου λύνεις. Σημασία έχει να βαδίσεις αυτό το μονόδρομο με γνώση, χωρίς να εκχωρείς τίποτα στις «δοκιμασμένες πυγεσίες», με επίγνωση ότι χρειάζεται να οργανωθεί πολιτικά η εργατική τάξη και με αποφασιστικότητα αυτό να γίνει πράξη.

■ Διπλή ντροπή

Παρόντες και οι ΣΥΡΙΖΑίοι και οι του Περιοδού στη συγκέντρωση της Μεγάλης Παναγίας ενάντια στη μεταλλουργία χρυσού. Συζήτησαν άραγε με τον κόσμο; Ασφαλώς και συζήτησαν. Διαδέουν, άλλωστε, και τοπικά στελέχη, τα οποία ζουν εκεί και γνωρίζουν ότι οι κάτοικοι κάθε άλλο παρά εγκληματική ή προβοκατόρικη θεωρούν την εμπρηστική επίθεση στις Σκουριές. Άλλωστε, αν είχαν άλλη γνώμη, δια την είχαν εκφράσει με ανακοινώσεις των Επιτροπών Αγώνα. Καμιά επιτροπή δεν θήγκε να καταδικάσει την επίθεση, σε αντίθεση με τα δυο κόμματα της καθεστωτικής αριστεράς, που ξελαρυγγίστηκαν από τις καταγγελίες και έσπασαν τη μέση τους από τις μετάνοιες στην αστική νομιμότητα.

Πώς να αισθάνθηκαν όλοι αυτοί, όταν τους έβαλε τα γυαλιά ένας καλόγερος από μοναστήρι της Μεγάλης Παναγίας, που είναι και παπάς στο χωριό; Καταχειροκροτούμενος από τους χιλιάδες συγκεντρωμένους, είπε μεταξύ άλλων: «Από την στιγμή που το ΣτΕ αποφανθεί ότι το έργο αυτό είναι αντιουνταγματικό και καταστροφικό για την περιοχή, ίσως το ποινικό δικαστήριο να αποφανθεί ότι δεν είναι για καταδίκη αυτοί που με μικρή καταστροφή, αποδειγμένα παράνομων εγκαταστάσεων, προσπάθησαν απεγνωσμένα να σταματήσουν, λόγω διαφθοράς των Αρχών, την τεράστια καταστροφή χιλιάδων στρεμμάτων αρχέγονου δάσους, μέχρι να αποφανθεί το αρμόδιο όργανο, το Συμβούλιο της Επικρατείας». Δεν ξέρουμε πώς δα τα έλεγε ο παπακαλόγερος, αν δε φοβόταν μη βρεθεί κι αυτός κατηγορούμενος για ηδική αυτούργανη. Ξέρουμε πώς τα λένε στις συζητήσεις τους οι κάτοικοι της περιοχής. Γ' αυτό και είναι διπλή η ντροπή για τα κόμματα της εξωνημένης αριστεράς.

■ Κωλοτούμπες (1)

Τι να τον κάνεις τον Δραγασάκη, όταν έχεις τον Τσίπρα; Δεν εννοούμε ότι ο Τσίπρας είναι σημαντικότερος του Δραγασάκη, αλλά αναφέρομαστε στην κατανομή ρόλων που υπάρχει στο ηγετικό επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Δραγασάκης απευδύνεται κυρίως στην κεφαλαιοκρατία, γι' αυτό και εμφανίζεται ως «δεξιός», ενώ ο Τσίπρας έχει το ρόλο του κοινωνικού δημαγωγού, αυτού που εκφωνεί τις «αριστερές» κορόνες από τα μπαλκόνια. Οταν, λοιπόν, συνεντευχήζομενος σε μια κυριακάτικη εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας (Real News), ο Τσίπρας κάνει μια δεαματική κωλοτούμπα, δεν χρειά-

ζεται καν ν' ανατρέξουμε στον Δραγασάκη.

Ρωτήθηκε: «Με το Μνημόνιο τι ακριβώς θα πράξετε κ. Πρόεδρε; Θα το καταργήσετε μονομερώς, με ένα νόμο, όπως αναφέρει η πρόταση νόμου του ΚΚΕ που ψηφίσατε; Ή θα το συζητήσετε με τους δανειστές;». Και απάντησε: «Το Μνημόνιο πρέπει να καταργηθεί, γιατί αυτός είναι ο μόνος δρόμος που υπάρχει για να αποτρέψουμε την ολοκληρωτική οικονομική και κοινωνική καταστροφή και για να αντιμετωπίσουμε την κρίση. Θα συζητήσουμε λοιπόν, όχι μόνο με τους δανειστές αλλά και με ενδεχόμενους συμμάχους μας, πάντοτε πάνω σε αυτή τη βάση, και με ξεκάθαρη εντολή από τον λαό. Η πραγματικότητα αποδεικνύει ότι η πολιτική της λιτότητας είναι χειρότερη καταστροφή από το ίδιο το πρόβλημα. Οταν υπερασπίζεσαι την πραγματικότητα, δεν έχεις πρόβλημα να συζητήσεις με κανέναν». Οι μονομερής κατάργηση, λοιπόν. Πάρει κι αυτό. «Πρέπει να καταργηθεί», αλλά αυτό θα συζητηθεί με τους δανειστές και «με ενδεχόμενους συμμάχους». Τους τελευταίους δεν τους γνωρίζουμε (άλλωστε, και ο Τσίπρας είναι προσεκτικός πλέον, χαρακτηρίζοντάς τους «ενδεχόμενους»), οι δανειστές όμως είναι γνωστάτοι. Είναι οι χώρες-μέλη της Ευρωζώνης και το ΔΝΤ! Αυτό δ' αποφασίσουν, αφού σ' αυτούς δ' απευδυνθεί ο ΣΥΡΙΖΑ για... συζητήση, χωρίς να προχωρήσει σε καμία μονομερή ενέργεια κατάργησης του Μνημονίου.

■ Κωλοτούμπες (2)

Για να είμαστε ακριβείς και να μη συμπέτεχουμε στο παραμύθιασμα, πρέπει να δυμίσουμε αυτό που πολλάκις έχουμε γράψει. Οτι η υποτιθέμενη δέση αρχής του ΣΥΡΙΖΑ για μονομερή κατάργηση του Μνημονίου και επαναδιαπραγμάτευση της δανειστικής σύμβασης δεν ήταν παρά μια απάτη. Διότι τα Μνημόνια εμπεριέχονται στις δανειστικές συμβάσεις. Αποτελούν όρο τους. Κι όχι μόνο εμπεριέχονται στις δανειστικές

■ Ξεφτιλίκια

Μολονότι δα μπορούσαμε να σχολίασουμε με το κλασικό «μια φωτογραφία χίλιες λέξεις», δα γράψουμε δυο λόγια.

Η φωτογραφία είναι από τη φιέστα του Μητσοτακέιου στο Ιδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, την περασμένη Δευτέρα. Λογικός ο συνωστιμός των δεξιών, για τους οποίους φρόντισε η οικογένεια δουλεύοντας πάρα πολύ για τη φιέστα (Ντόρα και Κυριάκος ήταν στην πόρτα, υποδεχόμενοι προσωπικά τους καλεσμένους). Ομως, ο Μητσοτάκης επεδίωκε την καδολική αναγνώριση. Η παρουσία του Γλέζου και η παρουσία του Χαλβατζή, που εκπροσώπησε τον Περισσό, του την προσέφεραν.

Και προσέξτε, δεν ήταν μια άνευ πολιτική σημασίας εκδήλωση τημής σ' έναν γηραιό αστό πολιτικού (που και πάλι δια πέριμενε κανείς να μην πάνε). Ήταν μια φιέστα δικαίωσης της τριετίας 1990-3, μιας μαύρης τριετίας για τον ελληνικό λαό, που συγκρούστηκε άγρια στους δρόμους με την πολιτική που ο Μητσοτάκης προσπαθεί τώρα να δικαιώσει.

Οι μονομερής ακαργηση, λοιπόν. Πάρει κι αυτό. «Πρέπει να καταργηθεί», αλλά αυτό θα συζητηθεί με τους δανειστές και «με ενδεχόμενους συμμάχους». Τους τελευταίους δεν τους γνωρίζουμε (άλλωστε, και ο Τσίπρας είναι προσεκτικός πλέον, χαρακτηρίζοντάς τους «ενδεχόμενους»), οι δανειστές όμως είναι γνωστάτοι. Είναι οι χώρες-μέλη της Ευρωζώνης και το ΔΝΤ! Αυτό που αναφέρει το Μνημόνιο-2 επιβεβαίωσε. Και κατέδειξε πόσο πρόστυχες είναι οι διαψεύσει

νται να παραμένουν ψηλά οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα, ώστε να εξασφαλίζονται περισσότερα φορολογικά έσοδα.

Οι μισθοί, όμως, συνδέονται με κάπι αλλο. Μ' αυτό που η αστική πολιτική οικονομία ονομάζει «ανταγωνιστικότητα», η οποία μετριέται με το «μοναδιαίο κόστος εργασίας». Βεβαίως, δια μπορούσε η «ανταγωνιστικότητα» να βελτιωθεί και με πτώση του ποσοστού του κέρδους, αλλά τότε ο καπιταλισμός δε δια ήταν καπιταλισμός. Ρήση τους μισθούς για να γίνεις ελκυστικός για επενδύσεις, αυτή είναι η στρατηγική που εμείς ονομάσαμε «κινεζοποίηση», ορισμό ο οποίος επιβεβαιώθηκε απόλυτα.

Φεύγοντας από τη Δαμανάκη, η οποία απλώς επιβεβαίωσε αυτό που ήταν γνωστό, πάμε στον Στουρνάρα, ο οποίος ακούστηκε να λέει συνεντευξιαζόμενος στον Πρετερόπα την περασμένη Δευτέρα: «Οσον αφορά την ανταγωνιστικότητα έχουμε καλύψει το 75% της απόστασης που μας χωρίζει από τον τελικό στόχο». Επειδή, όπως είπαμε, η «ανταγωνιστικότητα» μετριέται με το «μοναδιαίο κόστος εργασίας», εκείνο που λέει ο Στουρνάρας είναι πως πρέπει να μειωθούν κι αλλά οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα (ο στόχος πιάστηκε κατά τα τρία τέταρτα λέει). Γιατί όχι, λοιπόν, και ο κατώτερος μισθός, τον οποίο μάλιστα από τώρα και στο εξής διαδοθεί μονομερώς η κυβέρνηση;

■ Κουτοπονηριές

Ο Τσίπρας ψάλλει ύμνους στον «καραμανλισμό» και ο Καραμανλής ο νεότερος φροντίζει να διαρρεύσει σε δημοσιογραφικά αυτιά ότι «τον πάει». Πολλοί χτίζουν αναλύσεις της δεκάρας πάνω σ' αυτό το ιδιόμορφο πολιτικό φλερτ, όμως τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Για την πολιτική του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ έχουμε μιλήσει (δεξ και πολιτικό σχόλιο στη σελίδα 3 του σημερινού φύλλου), ο δάμαλος όμως γιατί φροντίζει να διαρρέει τη συμπάθειά του για τον Τσίπρα. Ακόμα και αν ίσχει κάτι τέτοιο, δε δια πρέπει να το κάνει. Ο δάμαλος οχυρώνεται έναντι του ενδεχόμενου να γίνει κάποια στιγμή μια Εξεταστική Επιτροπή για το πώς πέτασμε στο Μνημόνιο. Σε καμιά περίπτωση δε δια ήδελε το αντικείμενο αυτής της Επιτροπής να πάει πίσω στο 2004-2009, δηλαδή την περίοδο της δικής του διακυβέρνησης. «Τον πάει» τον Τσίπρα «αγοράζοντας» τη δική του πολιτική ασυλία.

■ ΔΟΥ

Στις οικονομικές σελίδες των «Νέων» διαβάσαμε είδηση με τίτλο: «ΔΟΛ: Ο Σταύρος Ψυχάρης αύξησε το ποσοστό του στο 92%. Οπως αναφέρεται, ο Ψυχάρης κατέφερε ν' αυξήσει το ποσοστό του από 78.492% σε 92.085% και να είναι ο μοναδικός μέτοχος που κατέχει δικαιώματα ψήφου στην εταιρία. Κανένας από τους περίου 15.100 μετόχους δεν έχει ποσοστό ίσο ή μεγαλύτερο του 5%, ώστε να διαθέτει και δικαιώματα ψήφου.

Πλέον, λοιπόν, δε δια μιλάμε για ΔΟΛ (Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη), αλλά για ΔΩΨ (Δημοσιογραφικός Οργανισμός Ψυχάρη). Είναι απορίας άξιο πώς ένας δημοσιογράφος κατάφερε να γίνει μοναδικός ιδιοκτήτης και απόλυτο αφεντικό μιας εκδοτικής (και όχι μόνο) αυτοκρατορίας, πετώντας έξω κάθε ανταγωνιστή του. Στα παρασκήνια λέγονται πολλά, αλλά είναι απ' αυτά που δεν γράφονται.

■ Οποιον πάρει ο χάρος...

Σύμφωνα με τον Σαμαρά, τον Ρουπακιώτη και τους λοιπούς της συγκυβέρνησης, καλά έκαναν οι εξωτερικοί φρουροί των φυλακών και έριξαν καμιά διακοσμιά σφαίρες ενάντια στο ελικόπτερο, διότι ήταν πιο σημαντικό να αποτρέψουν τη δραπέτευση του Βλαστού από το να σκοτώσουν κάποιον. Εστω κι αν αυτός ο κάποιος ήταν ο πιλότος ή ο μηχανικός, άνθρωποι που ήταν όμηροι των φίλων του Βλαστού. Στην Ελλάδα του 2013 επιβάλλεται (χωρίς δίκη μάλιστα) η ποινή του δανάτου ακόμη και επί αδώνων, για ένα αδίκημα (δραπέτευση) που από το νόμο τιμωρείται με φυλάκιση το πολύ 12 μηνών!

Ομορφος συνδυασμός (από την ιστοσελίδα TVXS.gr)

Θα το πούμε ευθύς εξαρχής. Αυτά που είπε ο Δραγασάκης στη NET κι αυτά που είπε ο Σταύρος στο «Βήμα της Κυριακής» δεν είναι καινούργια. Είναι απόψεις που και άλλες φορές έχουν εκφράσει τα εν λόγω στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, που είναι υπεύθυνα για τη χάραξη της οικονομικής του πολιτικής. Οι τακτικοί αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν καλά ότι παρόμοιες θέσεις έχουν εκφραστεί από τους Δραγασάκη και Σταύρο και προεκλογικά και έχουν σχολιαστεί αναλυτικά από την εφημερίδα μας. Αν υπάρχει ένα ερωτήμα είναι τούτο: Γιατί επελέξει αυτή τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ να επαναφέρει την προπογάνδα του στις καθαρά «μνημονιακές» θέσεις; Και γιατί η ΝΔ επελέξει να κάνει πολεμική τώρα, ενώ δεν έκανε στο παρελθόν, όταν εκφράζονταν παρόμοιες απόψεις;

Σε ό,τι αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ, η μόνη εξήγηση που μπορούμε να δώσουμε είναι πως απευθύνθηκε στους «νοικοκυραίους», οι οποίοι αποτελούν το target group, για να

η εισφορά αλληλεγγύης είναι υπό αίρεση. Υπό κατάργηση είναι το χαράτσιο μόνο για κάποιες κατηγορίες όπως οι άνεργοι. Δεν χρειάζεται να πούμε, βέβαια, ότι και τον Σαμαρά και τον Στουρνάρα να ωρτήσεις, θα σου πουν ότι όλα τα επαχθή φρολογικά μέτρα είναι «υπό αίρεση» και θα καταργηθούν όταν ορθοποδήσει η οικονομία και αρχίσουν να παράγονται πρωτογενή πλεονάσματα. Για την εισφορά κοινωνικής αλληλεγγύης ο Δραγασάκης είπε χαρακτηριστικά: «Ο, τι αφορά δημοσιονομικό μέγεθος, θα ήταν ανεύθυνο να πω «καταργούμε αυτό», χωρίς να πω τι θα βάλουμε στη θέση του».

Με την ίδια λογική μιλήσει ο Δραγασάκης και για την επαναφορά του κατώτερου μισθού, που αποτελεί το βαρύ πυροβολικό της συριζικής προπογάνδας. Είπε: «Θα σας πω ένα δεύτερο παράδειγμα. Στο εκλογικό μας πρόγραμμα απ' ότι θα υμάστε έχουμε την θέση, ότι αν έχουμε αύριο μια κυβέρνηση, όχι του ΣΥΡΙΖΑ με στή-

ποιούνται», διότι διαφορετικά δε θα έχουμε επενδύσεις, διότι δε θα υπάρχει δελεαρ μέγιστης κερδοφορίας για τους καπιταλιστές. Από τη σκοπιά του καπιταλισμού αυτό είναι σωστό. Εκείνο που λέει ο οικονομικός ιθύνων νους του ΣΥΡΙΖΑ είναι πως θα υπερασπιστούν με όλα τα μέσα τον ελληνικό καπιταλισμό. Η διαχειριστική λογική τους οδηγεί στον «μνημονιακό» μονόδρομο.

Ο Σταύρος στο «Βήμα», όταν ωρτήση για την «αποκατάσταση συντάξεων στα προμηνοιακά επίπεδα», υπήρξε εξίσου σαφής: «Χωρίς τη λέξη «σταδιακό» δεν έχει νόημα η φράση αυτή. Το «σταδιακό» έχει σημασία. Η επιστροφή μισθών και συντάξεων σε επίπεδα συμβατά με εκείνα προ του 2009 μπορεί να γίνει μόνο υπό την προϋπόθεση ότι η οικονομία ανακάμπτει και βρίσκεται στα επίπεδα του 2009.

Διαχείριση μπορεί να γίνει μόνο με το Μνημόνιο

Αυτό είναι μια σταδιακή διαδικασία.

Εκείνο που δεν προσέχτηκε σ' αυτή τη συνέντευξη είναι η αποδοχή του μνημονίου με την πρώτη κιόλας φράση του συνέντευξιαζόμενου: «Ισχύει η εκτίμηση ότι το μνημόνιο δεν έχει μέλλον, δεν είναι βιώσιμο, χωρίς μία ή περισσότερες αναδιαρθρώσεις του δημόσιου χρέους». Άρα, με ένα καινούργιο «κούρεμα» το μνημόνιο θα καταστεί βιώσιμο και όρα αποδεκτό από τον ΣΥΡΙΖΑ! Γ' αυτό ο Τσίπρας στη Real News απέφυγε να δεσμευτεί για κατάργηση του μνημονίου και μιλήσει για «συζήτηση με τους δανειστές», ενώ στην απεργιακή συγκέντρωση της 20ής Φλεβάρη ζήτησε απλά «το λάθος να διορθωθεί τώρα, όχι μετά τις γερμανικές εκλογές όπως βολεύει την και Μέρκελ!»

ΥΓ: Απορούμε γιατί η ΝΔ έκανε πολιτική σπέκουλα μόνο με τον Δραγασάκη και τα «μνημονιακά» ΜΜΕ και με τον Σταύρο. Τη συνέντευξη Τσίπρα στη Real News δεν την πρόσεξαν: Αναφερόμενος στα συγκειριμένα ζητήματα υπήρξε αρκούντως γενικόλογος και... αφαιρετικός: «Το άμεσο θα είναι η κατάργηση των νόμων που διαλύουν τις αυλογικές συμβάσεις και κάνουν εύκολες τις απολύτες. Αυτό θα είναι μια στήριξη στους μισθούς, που τώρα πέφτουν κατακόρυφα. Επίσης άμεση θα είναι η στήριξη των κοινωνικών ασθενέστερων, των άνεργων, των συνταξιούχων και των χαμηλόμισθων, όπως επίσης και των μικρών επιχειρήσεων, ώστε να ξαναλειτουργήσει η πραγματική οικονομία». Λέτε να τον ξέχωσε τον κατώτερο μισθό; Πέτρος Γιώτης

Ο ΣΥΡΙΖΑ, με καθαρά γκεμπελίστικο τρόπο, περιόρισε την αντιπαράθεσή του με τη ΝΔ στα όσα είπε ή δεν είπε ο Δραγασάκης για τον κατώτερο μισθό. Ομως, ο Δραγασάκης παραδειγματικά μόνο αναφέρθηκε στον κατώτερο μισθό. Με όσα είπε στη NET παρουσίασε τη γενικότερη διαχειριστική γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ, επαναφέροντας με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τη θεωρία των «ισοδύναμων μέτρων», που κάποτε «έκρεβε εισπίτηρια» στο στόμα του Σαμαρά, του Βενιζέλου, του Κουβέλη, αλλά μετά τις εκλογές ξεχάστηκε (για ευνόητους λόγους). Οπως είπε ο Χαρακτηριστικά, αναφερόμενος στο χαρόποιο, «αν δεν βρούμε το λογαριασμό τι θα κάν

Οποιος έχει επισκεφτεί έστω και μια φορά τα καταστήματα IKEA θα έχει προσέξει ασφαλώς, ότι πολύς κόσμος, κυρίως οικογένειες με μικρά παιδιά, κάθεται στο εστιατόριο και τρώει τη σπεσιαλιτέ του καταστήματος: κεφτεδάκια Σουηδίας. Το φραγητό καθευτικά δεν δελεάζει (σιγά το πράγμα), δελεάζει όμως η τιμή, η οποία είναι εξαιρετικά χαμηλή.

Η πρώτη σκέψη που κάνει κάποιος είναι πως η γνωστή σουηδική αλυσίδα δεν ενδιαφέρεται ν' αποκομίσει μεγάλο κέρδος από το συγκεκριμένο επιχειρηματικό κομμάτι, ότι ενδιαφέρεται κυρίως για διαφήμιση, γι' αυτό και έχει τα κεφτεδάκια φτηνά. Λάθος σκέψη, η οποία έχει επιβληθεί κυρίως από το ίδιο το μάρκετινγκ της εταιρίας. Στην πραγματικότητα, οι καπιταλιστές επιδιώκουν να βγάλουν και από τη μύγα ξύγκι, γι' αυτό και δεν αφήνουν καμιά δραστηριότητα των επιχειρήσεών τους να είναι ζημιογόνα. Αυτοί και μόνον αυτοί γνωρίζουν τι κονομάνε από τα κεφτεδάκια, τα οποία μάλιστα κατασκευάζονται από τη μητρική IKEA και διανέμονται σε όλες τις θυγατρικές.

Τώρα, ξέρουμε πολύ καλά γιατί είναι φτηνά τα κεφτεδάκια της IKEA. Γιατί φτιάχνονται (και) από κρέας αλόγου, που είναι πολύ πιο φτηνό από το βοδινό. Αν μάλιστα προέρχεται από παραγωγικά παλιά λόγω, που έχουν επιμετρήσει το ζην σέρνοντας κάρα, και όχι από πουλάρια που εκτρέφονται για το κρέας (στους 18 μήνες σφάζονται, όπως γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»), τότε το αλογίσιο κρέας είναι ακόμα πιο φτηνό. Οπως γράφτηκε, τα ρουμάνικα σφραγεία πουλούσαν το αλογίσιο κρέας προς 0,57 ευρώ το κιλό και το μοσχαρίσιο προς 3,40! Μιλάμε, δηλαδή, για κρέας έξι φορές φτηνότερο από το βοδινό.

Πέρα από τον κίνδυνο να περιέχει φαινυλοβουταζόνη, ουσία επικινδυνή για τον άνθρωπο, που περιέχεται σε θεραπείες που γίνονται στα άλογα, το κρέας από παραγωγικά άλογα είναι τόσο σκληρό που δεν τρώγεται. Ο μόνος τρόπος για να σερβιριστεί ως βοδινό είναι να γίνει κιμάς, να υποστεί επεξεργασία με διάφορες χημικές ενώσεις, να «παστωθεί» στα μπαχαρικά και να σερβιριστεί σε παρασκευάσματα όπως κατεψυγμένα μπιφτέκια, κεφτεδάκια, γεμιστά ζυμαρικά κτλ.

Οταν το αλογίσιο κρέας βαφτίζεται βοδινό, οι καπιταλιστές έχουν διπλό κέρδος. Πρώτον εκμεταλλεύονται τη μεγάλη διαφορά τιμής και δεύτερον αποφεύγουν τους ελέγχους για φαινυλοβουταζόνη, που πρέπει να γίνονται στο αλογίσιο κρέας. Διότι, αν αν-

■ Σκάνδαλο απογίσιου κρέατος

Σαβούρα για τη φτωχολογιά

χνευτεί φαινυλοβουταζόνη σε ποσοστό μεγαλύτερο του επιτρεπόμενου, το κρέας δεσμεύεται και καταστρέφεται. Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο πως στη βάση δεδομένων του συστήματος RASFF της ΕΕ υπάρχουν συνεχώς προειδοποιήσεις για παρτίδες αλογίσιου κρέατος που ελέγχθηκε (δειγματοληπτικοί είναι οι ελεγχοί) και βρέθηκε με φαινυλοβουταζόνη σε συγκεντρώσεις πάνω από την επιτρεπόμενη. Ενώ όταν το αλογίσιο κρέας βαφτίζεται βοδινό, δεν περνάει από κανέναν ελεγχού, οπότε εκλεπεί ο κίνδυνος δέσμευσης και καταστροφής κάποιας παρτίδας. Μειώνεται έτσι και το οικονομικό ρίσκο.

Ολοι στο κόλπο

Επειδή μας περνάνε για ηλίθιους, πρέπει να κάνουμε μερικές ακόμη επισημάνσεις. Καταρχάς, δεν πρόκειται για μια μόνο ποσότητα αλογίσιου κρέατος, που αγόρασε από ρουμάνικο σφραγείο μια ολλανδική φίρμα και απ' αυτή κάποιος κύπτηρος μεσοάζονταις που πιούλησε το κρέας σε μια γαλλική εταιρία επεξεργασίας κρέατος, χωρίς αυτή να δερει τίποτα. Οταν αλογίσιο κρέας βρίσκεται σε σκευάσματα διάφορων φιρμών σε όλη την Ευρώπη, δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ευπινάδα για να καταλάβουμε πως δεν πρόκειται για μεμονωμένο περιστατικό, αλλά για μια καλά στημένη φάμα πρικιπά που κρατάει χρόνια. Σε ανύποπτο χρόνο έχουμε γράψει ότι η Ολλανδία, πολλά αποικιοκρατική δύναμη με ισχυρό εμπόριο, αποτελεί το μεγαλύτερο «πλωντήριο» αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων. Εισάγει «βρώμικα» προϊόντα, τους δίνει κοινοτικό «διαβατήριο» και μετά αυτά κυκλοφορούν ελεύθερα σε όλη την ΕΕ. Το ότι ολλανδική φίρμα ενέχεται και σ' αυτό το σκάνδαλο δεν μας προκάλεσε καμιά έκπληξη.

Αυτό το παιχνίδι παίζεται κάθε φορά που ξεσπά το διαρκές διατροφικό σκάνδαλο. Συνήθως, οι τελικοί προμηθευτές εμφανίζονται ως αθώες περιστερές που εξαπατήθηκαν από κάποιον «κακό» προμηθευτή χοντρικής. Διότι οι τελικοί προμηθευτές είναι αυτοί με τις επώνυμες φίρμες που έρχονται σε επαφή με τον καταναλωτή. Τους χονδρέμπορους δεν τους έρουν οι καταναλωτές. Οταν καταναλώνουν οποιοδήποτε προϊόν δεν έρουν από ποιον χονδρέμπορο προέρχεται. Ο καταναλωτής έρει τα κεφτεδάκια της IKEA και όχι από ποιο αγοράζει η IKEA κρέας. Γι' αυτό και η προσπάθεια που καταβάλλεται είναι να προστατευθούν αυτές οι επώνυμες φίρμες. Και η προσπάθεια καταβάλλεται και από τις ιδιες και από τις κρα-

τικές αρχές και την Κομισιόν.

Δείτε πώς αντέδρασε η IKEA. Μόλις αποκαλύφθηκε ότι τα κεφτεδάκια της έχουν αλογίσιο κρέας, έσπευσε να σταματήσει το σερβίρισμά τους, βγάζοντας η ίδια ανακοίνωση. Πώς, όμως, έγινε η αποκάλυψη; Πιάστηκε στην Τσεχία ένα ψυγείο με κεφτεδάκια, έγινε ελεγχος και βρέθηκε DNA αλλόγου. Και τότε «ξύπνησε» η IKEA, έβγαλεν ανακοίνωση τη κεντρικά στη Σουηδία και εξαφάνισαν τα κεφτεδάκια από τα μαγαζία τους σε όλη την Ευρώπη! Αν η IKEA ενδιαφερόταν για την ασφάλεια των καταναλωτών της, γιατί δεν έσπευσε να κάνει προληπτικό ελεγχο στα προϊόντα της από τότε που ξέσπασε το σκάνδαλο; Μόλις όταν πιάστηκε στα πράσα «ζωήρεψε» και φανέρωσε τις... ευαισθησίες της, οι οποίες έχουν να κάνουν μόνο με το ταμείο της: εξαφάνισε τα κεφτεδάκια από παντού, μέχρι να ξεχαστεί το σκάνδαλο και ν' αρχίσει να τα ξανασεβρίσει.

Πολιτική κατευνασμού

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για τις καθηυτικές δηλώσεις των αρμόδιων Επιτρόπων Υγείας και Ανταγωνισμού, που «βλέπουν» μόνο σκάνδαλο αισχροκέρδειας και όχι σκάνδαλο υγείας. Στην ίδια ρότα έσπευσε την περασμένη Τρίτη να κάνει δήλωση και ο Χαρακόπουλος. Από τις πρώτες κιόλας λέξεις του σχετικού Δελτίου Τύπου γίνεται λόγος (με τονισμένα γράμματα) για «υπόθεση διατροφικής απάτης». Και στη δήλωσή του ο Χαρακόπουλος, αφού λέει τις γνωστές μπούρδες για τους εξαντλητικούς ελέγχους που γίνονται και θα γίνουν, καταλήγει: «Σε κάθε περίπτωση θέλω να ξεκαθαρίσω ότι μέχρι στιγμής δεν τίθεται θέμα δημόσιας υγείας αλλά θέμα παραπλάνησης και εξαπάτησης του καταναλωτή» (η

υγείας. Στο τέλος, όταν καταλαγάσει ο θόρυβος, θα πουν και το προδιαγεγραμμένο αποτέλεσμα: δεν υπήρξε πρόβλημα υγείας. Και δε θα είναι η πρώτη φορά που θα συγκαλύψουν κάποια πλευρά του διαρκούς διατροφικού σκανδάλου. Το ίδιο έκαναν με τις «τρελές αγελάδες», με τα διοξειδών χατόπουλα, με το ηλιελαιό που περιείχε βαλβολίνες κτλ. Και μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να καθηυτικάσουν τους εργαζόμενους της ΕΕ, που αποτελούν τους αποκλειστικά σχέδιον καταναλωτές των φτηνών προϊόντων που πουλάνε οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

ΥΓ1: Φινλανδική εταιρία τροφίμων, στα ψυγεία της οποίας εντοπίστηκαν 1,7 τόνοι τροφίμων με αλογίσιο κρέας, ανακοίνωσε ότι σκοπεύει να διονεύει κερπάτο σε φτωχές οικογένειες, αν οι αρχές της το επιτρέψουν! Χρειάζεται σχόλιο;

Εδώ έχουμε διπλό ψέμα. Πρώτο οι δήθην εξαντλητικοί ελεγχοί και δεύτερο η διοβεβαίωση ότι δεν τίθεται θέμα υγείας. Η Κομισιόν, για να καθηυτικάσει τους ευρωπαϊκούς λαούς, αποφάσισε να επιδοτήσει κατά 75% το κόστος 2.250 εργαστηριακών ελέγχων σε όλη την ΕΕ! Στην Ελλάδα αναλογούν 100 ελεγχοί! Αυτά ανακοινώθηκαν επίσημα από τον ΕΦΕΤ. Μιλάμε, δηλαδή, για **βιτρίνα**.

Οι ελεγχοί, όπως αναφέρεται στη Σύσταση της Επιτροπής της 19.2.2013 ((2013/99/EU) επιμερίζονται σε δύο επίπεδα. Σε ότι, αφορά τα έτοιμα προϊόντα κιμά που χαρακτηρίζεται σαν βοδινός, ψάχνουν να βρουν αν υπάρχει DNA αλλόγου. Στο κανονικό κρέας αλλόγου ψάχνουν να βρουν αν υπάρχει φαινυλοβουταζόνη. Μ' άλλα λόγια, στα έτοιμα προϊόντα κιμά δεν ψάχνουν για φαινυλοβουταζόνη, αλλά μόνο για το αν υπάρχει DNA αλλόγου. Οπως αναφέρεται παραπάνω, οι ελεγχοί για φαινυλοβουταζόνη να στα πρώτα σημαντικά ανακοίνωση που προσέρχονται σε δύο επίπεδα. Σε ότι, αφορά τα έτοιμα προϊόντα κιμά που χαρακτηρίζεται σαν βοδινός, ψάχνουν να βρουν αν υπάρχει φαινυλοβουταζόνη γίνονται και μέχρι τώρα στο αλογίσιο κρέας και συχνά εβρισκούν κρέας μολυσμένο μ' αυτή την απαγορευμένη ουσία, όπως μπορεί να δει κανείς στη βάση δεδομένων του ευρωπαϊκού συστήματος προειδοποίησης RASFF.

Γιατί δεν ψάχνουν για φαινυλοβουταζόνη και στα πρώτα έτοιμα κιμά; Ακόμη και ήγινε να βρουν, είναι βέβαιο πως το αλογίσιο κρέας που χρησιμοποι

Οι ηθικοί αυτουργοί για τις καταστροφές των δασών εμφανίζονται σαν υπερασπιστές τους

Μας έξεκύφαναν τα παπαγαλάκια την περασμένη Πέμπτη: «αυστηρές ποινές για λαθροϋλοτόμους», «κακούργημα η λαθροϋλοτόμηση», «μέτρα προστασίας των ελληνικών δασών» και άλλα παρόμοια. Η κυβέρνηση κατέθεσε στη Βουλή νομοσχέδιο, από την απροκατάληπτη και χωρίς γκεμπελικά γυαλιά ανάγνωση του οποίου προκύπτει το αντίθετο συμπέρασμα. Ας δούμε γιατί.

Ο νόμος 4052/2012 δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 51Α/2.3.2012 και άρχισε να εφαρμόζεται από τις 2 Απρίλη του 2012, έφερε δε τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Δίκαιη δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής». Στις 28 Απρίλη του 2012, δημοσιεύσαμε στην «Κ» ανάλυση με τίτλο «Καταστρέφουν τα δάση για καυσόξυλα». Παραθέτουμε την εισαγωγή και την κατακλείδια του:

«Τέσσερις υπουργοί του ΠΑΣΟΚ (Μ. Παπαϊωάννου, Ε. Βενιζέλος, Σ. Ξενίδης), δύο υπουργοί της ΝΔ (Κ. Αρβανιτόπουλος και Μ. Βορίδης) και ο πρωθυπουργός Λ. Παπαδήμος, με το νόμο 4055 (παρ. 2 του άρθρου 38), άναψαν το πράσινο φως στους ξυλέμπορους και στους συνεργάτες τους να καταστρέψουν τα δάση. Ονοματίζουμε αυτούς τους έξι υπουργούς, γιατί υπογράφουν το νόμο. Φυσικά, συλλογικά υπεύθυνοι είναι όλοι οι υπουργοί της κυβέρνησης, μιας και το νομοσχέδιο συζητήθηκε και εγκριθήκε στο υπουργικό συμβούλιο. Και βέβαια, υπεύθυνοι είναι οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ που ψήφισαν όλο το νόμο καταρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο του, κι ακόμη οι βουλευτές της ΔΗΜΑΡ, του ΛΑΟΣ και της Μπακογιάννη που ψήφισαν αυτή τη διάταξη (και όχι μόνο) στην Ολομελειακή Βουλής. Ο νόμος αυτός συζητήθηκε στη Βουλή και κανένας από τους αντιπολιτευόμενους βουλευτές (ακό-

μη και των λεγόμενων αριστερών κομμάτων) δεν έκανε την παραμικρή αναφορά στην καταστροφική διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 38. (...) «Μ' αυτή τη δασοκτόνα διάταξη, θα μετατραπούν τα δάση και οι δασικές εκτάσεις σε εργοτάξιο παραγωγής καυσόξυλων, λόγω της βαθιάς καπταλιστικής κρίσης και της στροφής στα καυσόξυλα. Οι ξελέμποροι και οι συνεργάτες τους θα βγάλουν τεράστια κέρδη αφορολόγητα. Γ' αυτό και πρέπει, εδώ και τώρα, ν' αναπτυχθεί ένα ισχυρό και πραγματικό κίνημα από όλους τους εργαζόμενους προκειμένου να καταργηθεί άμεσα αυτή η δασοκτόνα διάταξη».

Στο θέμα επανήλθαμε, καθώς βλέπαμε ότι συνέβαινε αυτό που είχαμε προβλέψει. Τα δάση ξεπατώνονταν από την παράνομη υλοτόμηση των ξυλέμπορων και των συνεργατών τους, ενώ επιπρόσθετα επιβαρύνθηκε περισσότερο το περιβάλλον από την καύση του ξύλου (και όχι μόνο).

Τότε και τώρα, βασικός κορμός των κυβερνήσεων (Παπαδήμου και Σαμαρά) ήταν τα δύο αστικά κόμματα, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Ενώ, λοιπόν, το δύο αυτά κόμματα, μαζί με τη ΔΗΜΑΡ (που είχε ψηφίσει την παρ. 2 του άρθρου 38 του νόμου 4055, αν και δεν συμμετείχε στην κυβέρνηση Παπαδήμου), ήταν οι θητοί αυτουργοί αυτής της δασοκτόνας διάταξης, εμφανίζονται τώρα ως τιμητές και ως προστάτες του περιβάλλοντος, με την εισαγωγή τροπολογιών, που τις παρουσίαζουν μάλιστα σαν αυτοπρότερες. Φυσικά, έπαθαν καθολική ομηρίσια και δεν κάνουν την παραμικρή αναφορά στην εισαγωγή αυτής της δασοκτόνου διάταξης στο νόμο 4055/2012, μόλις πριν από ένα χρόνο. Ιδού αποκαλυπτικό απόσπασμα από την αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου του

υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που κατατέθηκε στη Βουλή την περασμένη Τρίτη και φέρει τον τίτλο «Επείγουσες Ρυθμίσεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και άλλες διατάξεις»: «Η ως άνω αυτηροποίηση είναι αναγκαία δεδομένου ότι η λαθροϋλοτομία, η οποία δεν αντιμετωπίστηκε αποτελεσματικά από τις ισχύουσες ρυθμίσεις, έχει λάβει μεγάλες διαστάσεις προκαλώντας πολλαπλή ζημιά, η οποία συνίσταται στην πρόκληση εκτεταμένων καταστροφών στο δασικό οικούστημα, η οποίο είναι δημόσιο αγάθο».

Τον ισχυρισμό για αυτηροποίηση των ισχύουσών ρυθμίσεων τον αιρήνουμε για το τέλος. Οι συντάκτες του νομοσχέδιου ισχυρίζονται ότι με τις ισχύουσες ρυθμίσεις δεν αντιμετωπίστηκε αποτελεσματικά η λαθροϋλοτομία, όμως δεν αναφέρουν ότι ισχύουσα νομοθεσία είναι και η δασοκτόνα παρ. 2 του άρθρου 38 του νόμου 4055/2012, η οποία θεσπίστηκε από τη συγκυβέρνηση Παπαδήμου και ψηφίστηκε και από ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΔΗΜΑΡ. Η αποσπώπηση δεν γίνεται, φυσικά, τυχαία. Γίνεται για να μην προκαλέσουν την οργή των εργαζόμενων, διότι κατάφεραν, με τη δασοκτόνα αυτή διάταξη, να προκαλέσουν σε λιγότερο από ένα χρόνο τεράστια ζημιά στο δάσος και στο περιβάλλον, που ήταν ήδη επιβαρυμένα πριν την εισαγωγή αυτής της δασοκτόνας διάταξης. Το ίδιο κάνουν και όλα τα Μαζικά Μέσα Παραπληροφόρησης, γιατί πέρα από το γεγονός ότι είναι θεματοφύλακες του καπιταλισμού, οι ιδιοκτήτες τους παίρνουν από τις κυβερνήσεις πολλές παροχές (π.χ. ανάβαλλουν επ' αόριστο τη διάταξη του πρώτου μνημονιακού νόμου –3845/2010– περί επιβολής φόρου

20% επί των τηλεοπτικών διαφημίσεων).

Ποια είναι η περιβόητη αυτηροποίηση των διατάξεων;

◆ Σύμφωνα με το νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή, η ζημιά στο δάσος που ξεπερνά τις 10.000 ευρώ θα χαρακτηρίζεται κακούργημα και όχι πλημμελήμα. Θα δημιουργήσει αυτή η διάταξη, που με μια πρώτη ματιά φαίνεται αυτηρή σε όσους δεν έχουν γνώση της δασικής πολιτικής και των τεκταινόμενων στα δάση, προβλήματα στους μεγαλέμπορους καυσόξυλων και στους συνεργάτες τους και θα ανακόψει την παράνομη υλοτομία; Η απάντηση είναι αρνητική, γιατί η ζημιά που προκαλείται κάθε φορά στο δάσος από τους παράνομα υλοτομούντες δεν ξεπερνά τις 10.000 ευρώ. Ιδού γιατί.

Σύμφωνα με την απόφαση του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Σ. Καλαφάτη για το 2013, οι παράνομα υλοτομούντες θα πρέπει να κόβουν κάθε φορά 494 Χωρικά Κυβικά Μέτρα (ΧΚΜ) Οξυάς ή 360 ΧΚΜ Δρυός για να ξεπεράσουν το όριο των 10.000 ευρώ. Αυτό είναι πρακτικά αδύνατο, γιατί θα απαιτούνταν πολύ χρόνος και πολλά μεταφορικά μέσα. Ποτέ οι ξυλέμποροι και οι συνεργάτες τους δεν κατέφευγαν στην παράνομη υλοτόμηση τόσο μεγάλων ποσοτήτων μονοκοπανίας. Οι ολητήριοι της τρικοματικής κυβέρνησης εισήγαγαν αυτή τη διάταξη για καθαρά προπαγανδιστικούς λόγους και όχι για να κόψουν «με το μαχαίρι» την παράνομη υλοτόμηση. Να δουλέψουν το «αφελές πόπολο» επιχειρούν, με την προπαγάνδα ότι τάχα αυτηροποίησαν τη νομοθεσία για την παράνομη υλοτομία.

◆ Μειώνουν το όριο της ζημιάς για

το χαρακτηρισμό του αδικήματος της παράνομης υλοτομίας ως πλημμελήματος από 600 σε 200 ευρώ. Ζημιά μεγαλύτερη από 200 ευρώ θα χαρακτηρίζεται πλημμελήμα, ενώ μέχρι τα 200 ευρώ παραμένει πταιάσμα (ο επ' αυτοφόρω συλλαμβανόμενος για παράνομη υλοτόμηση ξεμπερδεύει μ' ένα χρηματικό πρόστιμο). Για να κατηγορηθεί ένας λαθροϋλοτόμος για πλημμελήμα, πρέπει να κόψει περισσότερα από 10 ΧΚΜ οξυάς ή περισσότερα από 7,2 ΧΚΜ δρυός ή περισσότερα από 18,71 ΧΚΜ πεύκης και ελάτης. Εάν η παράνομη υλοτόμηση δεν ξεπερνά αυτές τις ποσότητες, το αδίκημα θα συνεχίσει να χαρακτηρίζεται ως πταιάσμα και ο λαθροϋλοτόμος θα ξεμπερδεύει μ' ένα χρηματικό πρόστιμο.

Αρά, με την καθιέρωση του ορίου των 200 ευρώ (αντί των 600) δεν χτυπιέται η παράνομη υλοτομία. Απλά, το κύκλωμα των ξυλέμπορων και όλων εκείνων που υλοτομούν παράνομα θα κάνει περισσότερα δρομολόγια για να τηγκάρει τις αποθήκες. Είναι ψέμα, λοιπόν, και το ότι μ' αυτή τη διάταξη αυτηροποιούν τη νομοθεσία για την παράνομη υλοτόμηση.

Η τρικοματική κυβέρνηση, όπως και ο προκάτοχός της, δεν έχει την πολιτική βούληση να καταπολεμήσει την παράνομη υλοτομία, η οποία δεν καταπολεμείται μόνο, ούτε τόσο, με την αυτηροποίηση της νομοθεσίας. Χρειάζεται να γίνουν πολλά και το σπουδαιότερο να υπάρχει στρατηγική υπεράσπισης του δάσους και του περιβάλλοντος. Οι αστικές κυβερνήσεις δεν έχουν την πολιτική βούληση, γιατί και η παράνομη υλοτόμηση συμβάλλει στη στρατηγική τους, που δεν είναι άλλη από τη δραστική συρρίκνωση του δάσους προς όφελος του κεφαλαίου.

Εγκλήματα κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση

Βρέθηκαν και στην Ελλάδα δύο παρτίδες με κατεψυχμένο αλογίσιο κρέας, μαρκαρισμένο σαν βοδινό. Προέλευσης Ρουμανίας. Επίσης, συντζουκάκια... αρμένικα με αλογάκι, καθώς και σαλάμια (Ολλανδίας παρακαλώ), που... χλιμιντρίζουν, αν και χαρακτηρίζονται ως βοδινά.

Βρέθηκαν τώρα, που έχει ξεπάσει σκάνδαλο πανευρωπαϊκό και γίνονται κάποιοι έλεγχοι (για ένα μήνα θα κρατήσουν). Και βέβαια, ποτέ δε θα μάθουμε αν το συγκεκριμένο κρέας και οι –ποιος έρει πόσοι– τόνοι που καταναλώνουμε εδώ και χρόνια, προέρχοντ

Πανεπιστήμια σε λίστες κατάταξης, με δίδακτρα και χορηγίες

Το κατ' επίφαση «δημόσιο» Πανεπιστήμιο του μελλοντικού περιέγραψε ο Αρβανιτόπουλος στους συντάκτες του εκπαιδευτικού ρεπορτάζ, τους οποίους κάλεσε σ' ένα φιλικό τετ-α-τετ για συζήτηση εφ' όλης της ύλης (έτοι λένε τώρα το «μασάζ», ώστε τα παπαγαλάκια να ξαμοληθούν σε πανομοιότυπα δημοσιεύματα, μετά και τις κόντρες, που τροκάλεσε μεταξύ και των πολιτικών ταγών του έθνους το σχέδιο «Αθηνά»), οι οποίες πηγάζουν από τα ιδιαίτερα συμφέροντα των πολιτικών τους «τσιφλικών»).

«Χρειαζόμαστε σιγά-σιγά μια αλλαγή μοντέλου. Για παράδειγμα, το Διεθνές Πανεπιστήμιο είναι το φωτεινό παράδειγμα προς το οποίο πρέπει να τείνει το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Ελκύοντας φοιτητές-πελάτες καταρχήν από τις γειτονικές και τις αραβικές χώρες, στα ξενόγλωσσα προγράμματα που θα δημιουργηθούν, οι οποίοι θα καταβάλλουν δίδακτρα. Το μέτρο συν τω χρόνω μπορεί κάλλιστα να γενικευτεί, αφού όλα τα σφυριά θα βαρούν σε αυτή την κατεύθυνση (οικονομικός στραγγαλισμός των Πανεπιστημίων και εξεύρεσης κονδυλίων μέσα

από την έρευνα, τη σύνδεση με την κοινωνία, τις χορηγίες. Αυτά για μένα δεν είναι κάτι κακό. Υπάρχουν ήδη θύλακες αριστείας στα ελληνικά πανεπιστήμια και είναι καθήκον μας να τους αναδείξουμε. Επίσης πρέπει να αλλάξει ο τρόπος του μάνατζμεντ, να γίνει πιο σύγχρονος», δήλωσε ο υπουργός Παιδείας, δίνοντας το στήγμα του «օράματός» του.

Το κακόφρημο Διεθνές Πανεπιστήμιο είναι το φωτεινό παράδειγμα προς το οποίο πρέπει να τείνει το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Ελκύοντας φοιτητές-πελάτες καταρχήν από τις γειτονικές και τις αραβικές χώρες, στα ξενόγλωσσα προγράμματα που θα δημιουργηθούν, οι οποίοι θα καταβάλλουν δίδακτρα.

Οι «θύλακες αριστείας» που επικαλείται ο Αρβανιτόπουλος, τους οποίους «και είναι καθήκον μας να τους αναδείξουμε» είναι εκείνα τα Τμήματα που από καιρό τώρα προσανατολίζονται σ' αυτή την κατεύθυνση και ανήκουν κυρίως στις λεγόμενες παραγωγικές σχολές.

Τούτο το Πανεπιστήμιο, που θα λειτουργεί με όρους ΑΕ, πρέπει να «χεί στο τιμόνι «σύγχρονους» μανατζαράους, που θα προέρχονται απευθείας από την «αγορά» και όχι πανεπιστημιακούς

που θα παριστάνουν και τον μάνατζερ, οι οποίοι πιθανόν να έχουν και κάποιες αναστολές.

Η «ανάδειξη των κόμβων αριστείας» θα γίνεται μέσω της αξιολόγησης. Η οποία - αξιολόγηση - «αφού δοθεί χρόνος προσαρμογής στα νέα δεδομένα, ενδεχομένως να οδηγήσει και σε κατατάξεις σχολών, όπως συμβαίνει ήδη σε ορισμένες χώρες, π.χ. Βρετανία και ΗΠΑ, όπου δημοσιεύονται κατατάξεις των πανεπιστημίων αλλά και σχολών ανά γνωστικό αντικείμενο».

Τα ανωτέρω, που αποτελούν και το επόμενο βήμα της αντιδραστικής μεταρρύθμισης, σημειώσεις ο Αρβανιτόπουλος, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του αστικού Τύπου. Κατάταξη, λοιπόν, και κατηγοριοποιήσεις σχολών και Πανεπιστημίων, με προώθηση αυτών που ανταποκρίνονται στους σύγχρονους, θεοποιημένους όρους («ανταγωνιστικός», «αποτελεσματικός», «ευελικτοφύς») και καταβαράθρωση των υπόλοιπων που δεν ικανοποιούν την αγοραία αντίληψη της πανεπιστημιακής Παιδείας.

Η άλλη είδηση που βγήκε από την παραπάνω συνάντηση ήταν ο αριθμός των φοιτητών που θα εξαναγκα-

στούν σε μετακίνηση όταν θα εφαρμοστεί το τσουνάμι των συγχωνεύσεων-καταργήσεων του σχεδίου «Αθηνά». Ο αρχικός, σκόπιμα μετριοπαθής (για να θολωθούν τα νερά) αριθμός των 10.000-15.000 φοιτητών έγινε τώρα τουλάχιστον 31.000. Γ' αυτό και είμαστε σήγουροι ότι τα «κοινωνικά κριτήρια», βάσει των οποίων θα δοθεί η «οικονομική επιδότηση» (για το ύψος της ας μη συζητάμε καλύτερα) σ' αυτούς που θα μετακινηθούν, θα είναι τέτοια που θα αποκλείουν πάρα πολλούς.

Σύμφωνα με τον Αρβανιτόπουλο, το σχέδιο «Αθηνά» θα πάει την Πέμπτη το απόγευμα (το σχόλιο αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ) στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, αφού έχει υποστεί κάποιες «βελτιώσεις» (ανάλογα με το ειδικό βάρος των παρεμβάσεων των πολιτικών παραγόντων), που αφήνουν ανέγγιχτη την ουσία του. Ο υπουργός δήλωσε ότι θα λάβει υπόψη του και τις προτάσεις των ΔΗΜΑΡ-ΠΑΣΟΚ στην τελική διαμόρφωση του σχεδίου, οι οποίες (γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο) κινούνται στην ίδια και πιο σκληρή (κυρίως από την πλευρά της ΔΗΜΑΡ) κατεύθυνση.

Ετσι, γίνεται π.χ. λόγος, τα Τμήματα του ΤΕΙ Θεσσαλονίκης που θα μεταφέρονταν στις Σέρρες από τέσσερα να γίνουν δυο, τα Τμήματα του ΤΕΙ Πάτρας που θα πήγαιναν στο Μεσολόγγι να μειωθούν επίσης, να δημιουργηθούν μία ή δύο σχολές Τουριστικού Μάνατζμεντ σε Πανεπιστήμια, καθώς τα υπάρχοντα Τμήματα των ΤΕΙ γίνονται απλές κατευθύνσεις, κ.λπ.

Οι δε μεταβατικές διατάξεις θα αφορούν τους φοιτητές των ΑΕΙ-ΤΕΙ, το Τμήμα των οποίων συγχωνεύεται, οι οποίοι χρωστούν μόνο την πτυχιακή τους εργασία ή κάνουν την πρακτική τους άσκηση. Οι φοιτητές αυτοί θα λάβουν το πτυχίο τους με το τίτλο του αρχικού τμήματος.

Γενικώς, με υποτονικές, προς το παρόν, τις αντιδράσεις των σπουδαστών, κυρίως των ΤΕΙ, επικρατεί μια ωροία ατμόσφαιρα. Δίνεται η αίσθηση της «δημόσιας διαβούλευσης», στην οποία έχουν προσέλθει σχεδόν όλοι με «εποικοδομητικές» και «διορθωτικές» προτάσεις, καθένας «για την πάρτη του» και το υπουργείο Παιδείας προχωρά τους σχεδιασμούς του, ολοκληρώνοντας οσονύπτω τον στημένο «διάλογο».

Γιούλα Γκεσούλη

Κενά, υποχρεωτικές μεταθέσεις και τσεκούρι στις προσλήψεις εκπαιδευτικών

Δραματική μείωση των προσλήψεων αναπληρωτών (που δθα επιτευχθεί και με αύξηση του διδακτικού ωράριου των μονίμων εκπαιδευτικών, όπως ψηφίσθηκε τρόποστα με την επικαιροποίηση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016), υποχρεωτικές μεταθέσεις εκπαιδευτικών από την επόμενη σχολική χρονιά και διατήρηση των χιλιάδων κενών στην εκπαίδευση, ομολόγηση στη Βουλή ο υφυπουργός Παιδείας Παπαθεοδώρου, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κεγκέρογλου.

Ιδού το σχετικό απόσπασμα: «...Αυτό καταλαβαίνουμε όλοι ότι οδηγεί στην ανάγκη ενός εξορθολογισμού του συστήματος και νομίζω ότι οι πρωτοβουλίες οι οποίες θα πρέπει να αναληφθούν με υποστήριξη, θεωρώ, όλων των πτερεύων είναι να ξαναδούμε τον τρόπο που θα κατανεμηθεί στα σχολεία το εκπαιδευτικό προσωπικό, έτσι ώστε να μην καταφεύγουμε κάθε φορά στην εύκολη λύση των αναπληρωτών. Κι όταν λέω στην εύκολη λύση των αναπληρωτών, εννοώ ότι τα προηγούμενα χρόνια είχαμε τους τριπλάσιους, τετραπλάσιους, πενταπλάσιους αναπληρωτές απ' αυτούς που είχαμε φέτος.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα και τότε να έχουμε κενά και τώρα να έχουμε κενά. Κάτι δεν πάει καλά σε αυτήν τη διαδικασία. Αυτό το οποίο δεν πάει καλά είναι η κατανομή σε σχέση με τις προγραμματικές ανάγκες.

Επομένως, με πολύ θετικό τρόπο υποδεχόμαστε τις συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες θα μελετηθούν, και από την άλλη πλευρά σας ενημερώνων ότι επειδή η νέα χρονιά θα έχει τις δυσκολίες και της φετινής, θα πρέπει να ξεκινήσουμε με ένα διαφορετικό τρόπο κατανομής του εκπαιδευτικού προσωπικού, ανάλογα με τις ανάγκες τις οποίες έχουν.

Ταυτόχρονα, ο υφυπουργός Παιδείας εξήγγειλε «ξορθολογισμό» και στο σύστημα χορήγησης αναπρωτικών οδειών στους εκπαιδευτικούς, σε συνεργασία με το υπουργείο Διοκτητικής Μεταιρρύθμισης.

Σφρίγγει, λοιπόν, η τανάλια απ' όλες τις πλευρές.

Μπαρμπινιώτης: Είπα-ξείπα

Δεν κωλώνει ν' αλλάξει στάση ανάλογα με το βιολί που βαράει κατά πως αρμόζει στην εκάστοτε θέση του. Ο λόγος για τον Μπαρμπινιώτη, που λαστάρεται ως σοβαρός καθηγητής, που κόσμησε διά της παρουσίας του τον υπουργικό θώκο του υπουργείου Παιδείας, στην κυβέρνηση του Παπαδόπουλου, πλην, όμως, τυχάνει και σχολάρχης των ιδιωτικών Αρσακείων σχολείων (τελικώς, όπως αποδεικνύεται διά πολλοστή φορά και οι δυο πλευρές συγκλίνουν ως προς τους στόχους). Οπως καταγγέλλει η ΟΙΕΛΕ, ο Μπαρμπινιώτης, ως υπουργός Παιδείας, παριστάνοντας τον τοποτηρητή της νομιμότητας και τον άγγελο-φύλακα των εκπαιδευτικών από τις αυθαιρεσίες των εμπόρων της γνώσης, υπέγραψε τον έλεγχο της καταχρηστικότητας των απολύτων της διάταξης του άρθρου 281 του Αστικού Κώδικα, δηλ. ελέγχεται για τυχόν καταχρηση της άσκησης του δικαιώματος. Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση, σε περίπτωση που ιδιωτικός εκπαιδευτικός αμφισβήτησε τη νομιμότητα της καταχρησίας της σύμβασής του, η Δι

■ Νέα Φιλαδέλφεια

Όχι στη ναζιστική τρομοκρατία

Οι γνήσιες αντιφασιστικές δυνάμεις της προσφυγούπολης Νέας Φιλαδέλφειας παίρνουν στα χέρια τους την υπόθεση της τρομοκράτησης των δασκάλων τοπικού δημοτικού σχολείου από τους νεοναζί, με την κατάθεση ερώτησης του Μαθαιοπούλου (γνωστού ρατσιστή, αντισημίτη και υμητή του ναζισμού, με το συγκρότημα «Ποιγκρόμ»), που στρέφεται ενάντια στο πρόγραμμα «Ως πρόσφυγες μπροστά στη μετανάστευση».

Οι νεοναζί δεν στερούνται θράσους. Κάθε άλλο. Την ίδια ώρα που διαφημίζουν τη «Διάπλαση των παιδιών» στα ναζιστικά νάματα επιτίθενται στους δασκάλους του συγκεκριμένου

σχολείου, στοχοποιώντας τους στην ουσία. Επίθεση που έφερε αποτελέσματα, αφού –όπως πληροφορηθήκαμε– οι δάσκαλοι αποφάσισαν να μην πραγματοποιήσουν το πρόγραμμα (κάνουμε ρεπορτάζ, και θα συγκεντρώσουμε περισσότερες πληροφορίες για το θέμα).

Η απάντηση ήρθε ακαριαία. Με κάλεσμα της Κατάληψης «Στρούγκα», πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τετάρτη αντιφασιστική συνέλευση, με συμμετοχή αντιφασιστών και από γύρω περιοχές, η οποία αποφάσισε να δώσει μια πρώτη απάντηση στη φασιστική παρέμβαση της Χρυσής Αυγής στο δημοτικό σχολείο Σπαθάρη. **Την Κυριακή 10 Μάρτη, στις 12 το**

μεσημέρι, θα πραγματοποιηθεί παιδικό εργαστήριο στην κεντρική πλατεία της Νέας Φιλαδέλφειας με θέμα την προσφυγά, τη μετανάστευση και το ρατσισμό. Στην εκδήλωση θα συμμετέχουν γονείς, εκπαιδευτικοί, καλλιτέχνες, κάτοικοι της περιοχής.

Για την προετοιμασία της εκδήλωσης και την οργάνωση σταθερής αντιφασιστικής δράσης όχι μόνο στη Νέα Φιλαδέλφεια αλλά στην ευρύτερη περιοχή μας καλείται νέα συνέλευση την ερχόμενη Τετάρτη 6 Μάρτη, στις 8μμ, στο χώρο της «Στρούγκα» (Δεκελείας 116, απέναντι από το δημαρχείο της Νέας Φιλαδέλφειας) και όλες τις πημένες προσφυγικές γειτονίες αυτής της χώρας!».

Ανακοίνωση εξέδωσε και ο

Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιος Εκπαιδευτής «Ο Αριστοτέλης», με τίτλο: «Στην προσφυγούπολη Ν. Φιλαδέλφεια, η Χρυσή Αυγή προσπαθεί να ακυρώσει πρόγραμμα του 1ου Δ.Σ. για την προσφυγιά και τη μετανάστευση. Δε θα το επιτρέψουμε!». Οι Χρυσαυγίτες, σημειωνόταν στην ανακοίνωση, «προσπαθούν μέσω της κρατικής εξουσίας που τάχαμουν απεχθάνονται να απαγορέψουν στα παιδιά της ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ να μιλήσουν και να μάθουν για την ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ! Την απάντηση δεν θα την πάρουν από τη Βουλή αλλά από τη γειτονιά της Ν. Φιλαδέλφειας και όλες τις πημένες προσφυγικές γειτονίες αυτής της χώρας!».

Η άνοδος και η πτώση ενός λαμόγιου

«Οκ. Παπαγεωργόπουλος εκλέχτηκε τρεις φορές από το λαό. Αξιολογήθηκε θετικά. Πράγματι έμεινα ενεός χθες απ' αυτό το δημαρχείο της Θεσσαλονίκης το καινούργιο. Είναι κόσμημα. Και πράγματι έχει προσφέρει πάρα πολλά. Και κανείς δεν το αμφισβήτει». (Αντώνης Σαμαράς, ΔΕΘ 2010).

«Για τον Βασιλη τον Παπαγεωργόπουλο εγώ χάρηκα πολύ με την τελευταία εξελίξη (σ.σ. Αφέθηκε από τον ανακριτή ελεύθερος χωρίς περιοριστικούς όρους) και θέλω να το πω ξεκάθαρα ότι θεωρώ ότι ο Βασιλης ο Παπαγεωργόπουλος είναι ένας έντιμος άνθρωπος, ο οποίος έχει προσφέρει απόστευτα πολλά πράγματα στην πόλη της Θεσσαλονίκης». (Αντώνης Σαμαράς, ΔΕΘ 2011).

Το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων της Θεσσαλονίκης προφανώς είχε αντίθετη άποψη απ' αυτή του πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά. Οχι μόνο βρήκε τον Παπαγεωργόπουλο ένοχο υπεξαίρεσης εξαιρετικά μεγάλου ποσού (δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ) από το ταμείο του Δήμου Θεσσαλονίκης, αλλά έκρινε πως στον κατά Σαμαρά πολιτικό αδάμαντα δεν πρέπει να αναγνωριστεί κανένα ελαφρυντικό, διότι ήταν και πριν τη συγκεκριμένη υπεξαίρεση εθισμένος στο οικονομικό έγκλημα («Δεν μπορεί ένας δημόσιος άρχοντας να αποφασίσει να κλέψει έξαρνικά το 1999. Το αδίκημα δεν είναι πρωτογενές. Η εγκληματική δράση Παπαγεωργόπουλου-Λεμούσια αποκλείει ότι έζησαν έντιμο βίο πριν από το αδίκημα της υπεξαίρεσης», ήταν το σκεπτικό που ανακοίνωσε ο πρόεδρος του δικαστηρίου που απέρριψε το αίτημα αναγνώρισης ελαφρυντικού). Επισήμως σε ισδικία κάθειρες.

Οταν ένα αστικό δικαστήριο φτάνει ομόφωνα σε μια τέτοια απόφαση, έχοντας επι μήνες στο εδώλιο απέναντι του έναν προβεβλημένο αιστό πολιτικό, για πολλά χρόνια βουλευτή και μετά δήμαρχο, που τέρασε στην πολιτική εξαργυρώνοντας μια διάσημη καριέρα πρωταθλητή του στίβου (κο φτερωτός γιατρός) έκανε πολλούς να δεχνούν τη χούντα, όταν αναμετριόταν στα ίσα με τον Βαλερί Μπτορζόφ), σημαίνει πως δεν έχει ήνοιο αμφιβολίας για την ενοχή του και για την πρωτοκόλλη του.

Ο Σαμαράς, βέβαια, δεν παρέστη ως μάρτυρας στη δίκη. Περιορίστηκε στη στήριξη που προσέφερε παλιότερα στο στέλεχος της Δεξιάς. Δεν έχουμε αν προσπάθησε να τον βοηθήσει παρασκευαστικά ή τον αποστολική διάσημη καριέρα χωρία». Οι «απρόσεκτοι» πρέπει να καθαρίσουν μόνοι τους, όταν δεν μπορεί να τους καθαρίσει το σύστημα. Οταν ο Σαμαράς προσέφερε δημόσια στήριξη στον Παπαγεωργόπουλο, τον είχε ανάγκη από το μηχανισμό που διέθετε στη Θεσσαλονίκη ο πρώην δήμαρχος. Το ίδιο δεν έκανε και με τον Ψωμιάδη; Πριν μερικούς μήνες, ο ίδιος ο Σαμαράς όρισε τον Ψωμιάδη «μακεδονάρχη» της προεκλογικής εκστρατείας της ΝΔ, μολονότι ο πρώην τηλεομάρχης είχε καταδικαστεί από δικαστήριο και είχε εκπέσει του περιφερειαρχικού αξιώματος. Βλέπετε, ο Ψωμιάδης με το δικό του μηχανισμό μάζευε ακροδεξιές ψήφους κι ο Σαμαράς είχε ανάγκη από τα κάθε «κουκί» (ιδιαίτερα από τα ακροδεξιά,

Το φάρι βρωμάει... και από την ουρά

Την ουρά του απ' έξω, για τη συνευθύνη του για την αδράνεια και απογοήτευση που επικρατεί στο φοιτητικό κίνημα, προσπαθεί να βγάλει το ΜΑΣ, με ανακοίνωσή του στις 23.2.2013. Η ανακοίνωση έχει τίτλο «Δυναμώνουμε τον ογώνα μας! Βάζουμε στην άκρη όσους μας μπαίνουν εμπόδιο!» και καταλήγει με το πρόαγμα: «Μόνος δρόμος είναι η αλλαγή των συσχετισμών υπέρ των δυνάμεων της ρήξης, η συστέρωση περισσότερων συλλόγων, επιπροπόνων ογών, φοιτητών στο ΜΑΣ». Με περίσσιο θράσος, η φοιτητική παράταξη του Περισσού τολμά να εμφανίζεται ως η μόνη αγωνιστική δύναμη, ενώ παράλληλα λέει ότι αιτία αυτής της κατάστασης είναι ότι «επικρατεί η γραμμή της υποτογής και του συμβιβασμού που πρωθυπουργοί της ΑΔΠ-ΠΑΣΠ ότι δεν παρουσιάστηκαν στα ΔΣ ή όπου παρουσιάστηκαν καταψήφισαν την πρόταση να διεξαχθούν συνελεύσεις και να συμμετέχουν οι σύλλογοι στην απεργία, τις δε «ομάδες των ΣΥΡΙΖΑ-ΕΑΑΚ» ότι καταψήφισαν την πρόταση να διεξαχθούν συνελεύσεις, ή «όπου ψήφισαν υπέρ δεν έκαναν την παραμικρή προσπάθεια για να συμμετάσχουν φοιτητές».

Με αυτό το σημείωμα δε θέλουμε ν' αναλύσουμε το ρόλο της κάθε παράταξης στο φοιτητικό κίνημα, θέλουμε όμως να είμαστε δίκαιοι και να θυμίσουμε κάποια πρόγματα που «ξεχνάει» η παράταξη του Περισσού.

Ξεχνάει το ΜΑΣ, ότι κι αυτό συνέβαλε στην αδράνεια και την απάθεια, όταν στις προηγούμενες φοιτητικές κινητοποιήσεις είτε έχουν χολή κατά των καταστήματων είτε αναγκάζοταν να τις «στηρίξει», ενώ φρόντιζε πάντα σε κρίσιμες στιγμές να παίξει απεργοσπαστικό ρόλο, να διατυπωτανεί τις ανάδυνες «εναλλακτικές μορφές αγώνων» και να προσπάθει να σύρει τους φοιτητές σε εκλογές για να αλλάξουν οι συσχετισμοί υπέρ του.

Ξεχνάει, ότι από τα γενωφάσκια του έπαιξε ρόλο υπονομευτικό κατά των γενικών συνελεύσεων, φτιάχνοντας τις Επιπροπές Αγώνα, οι οποίες ήταν ανοιχτές μόνο για όσους φοιτητές συμφωνούσαν με τις θέσεις του, και οι οποίες συνεδρίαζαν παράλληλα με τις συνελεύσεις (μη τυχόν και πάει κάνας Κνήτης σε συνελεύση και «ζυμωθεί»).

Ξεχνάει ότι σε κάθε ογώνα κατά των αντιεκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, προκειμένου να καταφέρει να κλείσει κάθε φορά τις κινητοποιήσεις, έλεγε στους φοιτητές ότι οι μεταρρυθμίσεις «θα μείνουν στα χαρτιά» κι ότι θα «ακυρωθούν στην πράξη», μεταθέτοντας τον ογώνα στο αόριστο μέλλον, ενώ όταν έφτανε η στιγμή της ακύρωσης με μαχητικές ενέργειες, κατηγορούσε τους αγωνιστές φοιτητές ως τυχοδιώκτες που βάζουν σε κίνδυνο το έργο τους.

Δεν έχουν δικαίωμα λοιπόν, οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές του ΜΑΣ να μιλάνε για ογώνα και να κατηγορούν τις «ομάδες των ΣΥΡΙΖΑ-ΕΑΑΚ» και δήθεν «ανεξάρτητων», ότι «θέλουν το φοιτητικό κίνημα να αρκείται σε κάναξεπασμα μια φορά το χρόνο», όταν αυτό θέλουν ένα φοιτητικό κίνημα-θίσασ, που αναλώνεται σε κινήσεις που δεν αμφισβητούν ούτε στο ελάχιστο την αστική νομιμότητα και που στην

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Χρειάστηκαν καμία δεκαριά τρομοδίκες αλλά επιτέλους μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι, τουλάχιστον όσον αφορά στο κεφαλαιώδες ζήτημα αιφομοίωσης κατά την εκπαιδευτική διαδικασία, ακρογωνιαίο λίθιο και προτεραιότητα του υπουργείου Παιδείας! «Σε μία αναρχική οργάνωση δεν υπάρχει ιεραρχία» εισηγήθηκε ο εισαγγελέας της δίκης του Επαναστατικού Αγώνα...

Ηρδε και ο Μάρτιος [συνεπώς δεν υπάρχει α-Μαρτία], κυλάει ο καιρός, με την εργατική τάξη να μην μπορεί να βρει ούτε στοιχειώδη βηματισμό απέναντι στη σαρωτική λαϊλαπα της αστικής δικτατορίας. Τασκιμένοι, δεν μπορούμε καν να αντιληφθούμε [πόσω δε μάλλον να πράξουμε...] ότι το επιτακτικό ζητούμενο της ιστορίας είναι η ταξική πολιτική οργάνωση.

«Ποιος είναι ο λόγος της ποίησης / που βγαίνει απ' το ποιώ και που σημαίνει πράττω / ζητώ την απάντηση / απ' τους ακινητοποιημένους» [Κατερίνα Γώγου].

Στα Γιάννενα ο Κάρολος Παπούλιας, εκεί και ο Κοκός [ο Ντεγκρέτσια ντε]. Πάνε οι παλιοί καιροί που οι επισκέψεις του τέως μονάρχη επέφεραν αντιδράσεις και τετράστηλα. Πάνε ακόμη και οι καιροί που αυτό συνέβαινε και με τον παρελαστάρχη, εκτός και αν η τιμή σώμηκε από μια χρύφτα φοιτητές που ματαίωσαν την τελευταία στιγμή [«για λόγους ασφαλείας»] επίσκεψή του στο πανεπιστήμιο.

«Θα έβαρα και το μουστάκι μου για την euro-vision» [«στη θέα των ευρώ» μεταφράζεται ελεύθερα το «euro-vision»] λέει ο Αγάθωνας. Ο σύγχρονος μεγάλος ρεμπέτης [τρομάρα του] που σύρμα πάνω – σύρμα κάτω παίζει τον μπαγλαμά την ώρα που καίγεται ο κόδυμος, δείχνει την ηδική, κοινωνική και πολιτική συγκρότησή του. Να τον χαίρονται οι ρεμπετόφιλοι, μαζί με τη φιλοσοφία του ρεμπέτικου που την πλασάρουν ως δήθεν «αντίδραση» και «περιδώριο». Μια ζωή στην ίδιωτεία και στη σφαλιάρα από τους κάθε λογής Μπαϊράκταρηδες, όχι μόνο δεν έδωσαν αγωνιστές ενώ η κοινωνικοπολιτική δέση τους προδιέδετε για κάπι τέτοιο, αλλά –αντίδετα, και οιώσα το χρίσουμε με ιστορικά παραδείγματα κάποια στιγμή – έδωσαν πολλούς γενίτσαρους και πολλά γιουσουφάκια στην αστική τάξη...

«Τέχνη έχω από την κοινωνία, τις τάξεις της και τους αγώνες της δεν υπάρχει. Αυτό σημαίνει πως ο κάθε μάστορας στο πεδίο της διανόησης πρέπει να καθορίσει τη θέση του: ή με τον λαό ή με τους εκμεταλλεύτες του» [Νίκος Ζαχαριάδης].

Εχει χύσει τόσο μελάνι για το διαρκές διατροφικό σκάνδαλο η «Κ», που δεν χρειάζεται να πούμε τίποτε για τα αλογάκια στο πιάτο μας. Σύμφωνα με την Eurostat έχουμε ήδη καταναλώσει 74.300 κιλά, ενώ στέλεχος του ΕΦΕΤ κάνει λόγο για δεκαπλάσιο αριθμό! Κάντε τους υπολογισμούς να βρείτε πόσο αναλογεί στον καδένα.

Κι ένα από τα πετυχημένα που διαβάσαμε τελευταία: «Άν πριν από δύο χρόνια έδιωξες με τις κλωτσιές τον Μπερλουσκόνι και τώρα τον ξαναβάζεις στο πολιτικό παιχνίδι, δεν πρέπει να γράφεσαι "Ιταλία" αλλά "Ηπαλία"».

Οχι ρε γαρ! Πλημμύρισε η Εγνατία, το μεγάλο αναπυξιακό έργο! Με διόδια κάθε πενήντα χιλιόμετρα κατά μέσο όρο [επί 2,40 σε κάθε σταδμό], να άλλος ένας υπολογισμός για να περνάει η ώρα.

Τελικά τι έγινε και πλακώδηκαν οι μπάσοι στο Ηράκλειο; Ο ένας έσπασε τα πάιδια του άλλου, «όχι για υπηρεσιακούς λόγους» όπως έσπευσε να ανακοινώσει η ΕΛΑΣ, βάζοντάς μας σε σκέψεις επί εύλογων συνειρμών. Το ζήτημα είναι ότι κάποιοι σύντροφοι ελπίζουν, διαδίδοντας [κομμουνιστές γαρ] ότι πρόκειται για πιλοτικό πρόγραμμα που θα επεκταθεί.

«Η μεσαία τάξη ζει συνεχώς με αυταπάτες, προσποιούμενη ότι υπακούει τους νόμους και πιστεύει σ' αυτούς και παριστάνοντας ότι έχει περισσότερα απ' όσα έχει. Ποτέ όμως δεν της ήταν τόσο δύσκολο να ανταποκρίθει σ' αυτό τον ανιδιοτελή και παραδοσιακό ρόλο. Η μεσαία τάξη ασφυκτικά από τα χρέα και έχει παραλύσει από τον πανικό. Και μέσα στον πανικό μεγαλώνει τα παιδιά της. Μέσα στον πανικό να επιβιώσει, να μην καταρρεύσει, μη χάσει τη δουλειά, το αυτοκίνητο, το σπίτι, τα πράγματα της, μες στον πανικό μην τυχόν και δεν κατορδώσει να έχει ό,τι οφείλει να έχει για να υπάρχει. Στη συλλογική απάίτηση για δημόσια ασφάλεια, που απειλείται από τα πανούργα τέρατα της παρανομίας, η φωνή της μεσαίας τάξης είναι η πιο δυνατή. Υπερασπίζεται τη δημόσια τάξη δαρρείς και είναι ιδιοκτήτης της, ενώ δεν είναι παρά ένας ενοικιαστής που τον έχει γονατίσει η τιμή του ενοικίου και η απειλή της έξωσης» [Eduardo Galeano].

Κοκκινοσκουφίτσα

■ 46η συνεδρίαση Παρασκευή, 22.2.13

«Ου δύνανθες δυσίν κυρίοι δουλεύειν». «Κρατιούνται δυο καρπούζια στην ίδια μασχάλη». «Και με τον χωροφύλακα και με τον αστυφύλακα». «Και την πίτα ολόληρη και το σκύλο χορτάτο». Αυτά και άλλα παρόμοια –δικής μας έμπνευσης– γνωμικά στριφούγιζαν στο μυαλό μας καθώς παρακολουθούσαμε την εκτελεμένη και κολά συγκροτημένη αρόρευση του Αντώνη Λιόγα, τακτικού εισαγγελέα του τρομοδικείου που δικάζει την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα. Ο κ. Λιόγας προσπάθησε να προσδώσει δικαιοφάνεια στις προστάσεις του προς το δικαστήριο και σ' αυτή του την προσπάθεια δεν παρείψει εισαγγελέας μέσω της προστάσεως του θέματος που θα μιλήσουμε στο τέλος, γιατί εκείνο που έχει σημασία δεν είναι ο ιονεύς διάλογος μεταξύ «Κ» και εισαγγελέας, αλλά η ουσία της προστάσης του, που θα μπορούσε ν' αποδοθεί με την ιστορική φράση του Βίσμαρκ: «Σιδερένια γροθία σε βελούδινο γάντι».

Έχουμε πολλές φορές σημειώσει (επιχειρηματολογώντας αναλυτικά επ' αυτού), ότι από ποινική άποψη τα βασικά επιδικα αυτής της πολιτικής δίκης είναι τρία. Πρώτο, θα θεωρηθούν ως μέλη του ΕΑ οι Κορτέσης, Σταθόπουλος, Νικητόπουλος και Κάτσενος, χωρίς να υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο γ' αυτό; Θα έχουμε, δηλαδή, μια απόφαση που απλώς θα δέχεται το σενάριο που κατασκεύασε η Αντιτρομοκρατική και το οποίο τόσο κοκκότεχνα παρουσίασε ο αρμόδιος τμηματάρχης (νυν υποδιοικητής) της Κ. Παπαθανασάκης; Δεύτερο, θα αποδοθεί «διευθυντικό» ρόλος στους Μαζώτη, Ρούπα, Γουρνά, που ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στον ΕΑ, όπως θελει το κατηγορητήριο; Τρίτο, θα εφαρμοστεί και πάλι η ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης, καταδικάζοντας τα μέλη του ΕΑ και για συμμετοχή στις ενέργειες της οργάνωσης, χωρίς να υπάρχει κανένα στοιχείο (ούτε καν υπόδειξη της Αντιτρομοκρατικής);

Η εμπονή μας σ' αυτά τα τρία βασικά επίδικα είναι που ενόχλησε τον εισαγγελέα, αυτό και μας έκανε την τιμή να αναφερθεί σε μας εισαγγελγικά. Ήθελε να σκορπίσει λίγο καπνό παραλλαγής, διότι –όπως θα δούμε στη συνέχεια σ' αυτά τα τρία επιδικα απάντηση σύμφωνα με το κατηγορητήριο, ενώ απέρριψε μόνο το «διευθυντιλίκι», σε μια προσπάθεια να προσδώσει δικαιοφάνεια στην πρότασή του. Αυτό το επεδίωξε και με άλλες επιμέρους προτάσεις του, μέσω των οποίων προσπάθησε να «σουλουπώσει» τις πιο κραυγαλαίες (σε ορισμένα σημεία και γελοίες) πλευρές του παραπεμπτικού βουλεύματος. Ετσι, εμφανίστηκε σαν να κάνει μια ήπια πρόταση, με σεβασμό στους κανόνες του ιοντάνος δικαίου.

Μάλιστα, για να ενισχύσει τη δικαιοφάνεια, αικολούθησε μια επικοινωνιακά έξυπνη τακτική στην εισαγγελέα, απαντώντας στις κατηγορίες που έχει δεχτεί από τα μέλη του ΕΑ. Εν προκειμένω, όμως, δεν ταιριάζει το πιραντελικό «έτσι είναι οντοτήτη». Οι αυτάρες ισχυρισμοί δεν αρκούν. Πρέπει να υποβάλλονται στη βάσανο της κριτικής και εκείνοι που φανείται στην αντέχουσα. Μπορεί να θεωρεί ότι κατεβαίνει το πρότασή μας από την εισαγγελέα, απαντώντας στις κατηγορίες που έχει δεχτεί από τα μέλη του ΕΑ. Εν προκειμένω, όμως, δεν ταιριάζει το πιραντελικό «έτσι είναι οντοτήτη» στην εισαγγελέα, αποδέχεται άκριτα το κινηματογραφικό τύπου σενάριο της Αντιτρομοκρατικής για τους Κορτέση-Σταθόπουλο-Νικητόπουλο-Κάτσενον και όταν ζητά την καταδίκη των Μαζώτη-Ρούπα-Γουρνά με βάση τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, για ποια δικαιούται η ήπιότητα που αποδεικνύεται σε απότομη γροθία;

Μάλιστα, για να ενισχύσει τη δικαιοφάνεια, αικολούθησε μια επικοινωνιακά έξυπνη τακτική στην εισαγγελέα, απαντώντας στις κατηγορίες που έχει δεχτεί από τα μέλη του ΕΑ. Εν προκειμένω, και εδώ προστάσει στην εισαγγελέα, αποδέχεται άκριτα το σύνθημα της Αντιτρομοκρατικής για τους Κορτέση-Σταθόπουλο-Νικητόπουλο-Κάτσενον και όταν ζητά την καταδίκη των Μαζώτη-Ρούπα-Γουρνά με βάση τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης, για ποια δικαιούται η ήπιότητα που αποδεικνύεται σε απότομη γροθία;

Για την εισαγγελέα, όμως, αλήθεια ήταν το σενάριο της Αντιτρομοκρατικής, όπως το τηρούσασε στην προστάση της ΑΝ. Ιωνί

ΚΟΝΤΡΑ

Αυτοχρηματοδοτημένα πρωταθλήματα, καλή παρέα και μια ταβέρνα μετά τον αγώνα

Μετά από πολύ καιρό η Μοστήλη θα ασχοληθεί με τις εξελίξεις στους αιώνιους αντίταπους. Στα δυο στρατόπεδα, για διαφορετικούς λόγους, υπάρχει κινητικότητα και λαϊκή δυσαρέσκεια, αφού η αγωνιστική εικόνα των ερυθρόλευκων και των πράσινων απέχει πολύ από αυτό που θα ίθελαν να δουν οι οπαδοί τους.

Ξεκινώντας από τους ερυθρόλευκους, οι άδειες εξέδρες του Καραϊσκάκη στον αγώνα με τον Αρη, αμέσως μετά τον ευρωπαϊκό αποκλεισμό τους από τη Λεβάντη, έδειξαν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι οι φίλοι της ομάδας δεν αντέχουν άλλο το μέτριο θέαμα που τους προσφέρει, ούτε συμβιβάζονται με την ιδέα ότι δεν χρειάζονται γκρίνιες γιατί ο Ολυμπιακός είναι ο κυρίαρχος στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Η μουρμούρα για την κάκιστη αγωνιστική εικόνα της ομάδας υπάρχει εδώ και πολύ καιρό και για το λόγο αυτό ο Μαρινάκης, αποφάσισε να αλλάξει τον προπονητή και στη θέση του Ζαρντιμένης έφερε τον Μίτσελ, σε μια προσπάθεια να βελτιωθεί η εικόνα των ερυθρόλευκων και να μειωθούν οι αντιδράσεις στις εξέδρες. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι ο ερυθρόλευκος αθλητικός Τύπος προσπάθησε την επόμενη μέρα από τον αποκλεισμό να τονώσει το θηικό των ερυθρόλευκων οπαδών. Στα πρωτοσέλιδα και στις «αναλύσεις» προσπαθούσε να πείσει ότι ο ευρωπαϊκός αποκλεισμός μπορεί να γίνει μια αφετηρία, αφού ο Μαρινάκης ξεκινάει τον προγραμματισμό και το πλάνο για την επόμενη χρονιά, μιλούσε για τουλάχιστον τέσσερις μεταγραφές (δύο χαραφές, έναν δεξιό μπακ και έναν επιθετικό) και τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκού επιπέδου ομάδας.

Παρά την προσπάθεια, οι φίλοι του Ολυμπιακού δεν τοιμήσαν και στις εξέδρες του Καραϊσκάκη βρέθηκαν μόνο οι οργανωμένοι. Για τους απλούς φίλους της ομάδας απογοητευτικές ήταν και οι δηλώσεις του προέδρου του Ολυμπιακού μετά τον αποκλεισμό από τη Λεβάντη, αφού είναι ξεκάθαρο ότι ενδιαφέρεται μόνο για τους οργανωμένους οπαδούς. «Εχα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σκοπό σήμερα να αφιερώσω μια καλή εμφάνιση και μια νίκη ή πρόκριση σε κάποια παιδιά που την περασμένη Δευτέρα έφυγαν με το πούλιμαν από τον Πειραιά για τη Βαλένθια, είδαν την ομάδα να χάνει με 3-0, μετά πάγιαν με πούλιμαν απευθείας στην Ξάνθη για να συμπαρασταθούν στην ομάδα και γύρισαν την Δευτέρα. Μια βδομάδα ταξίδευαν υγχταμέρα για τρεις ώρες ποδόσφαιρο. Τους αξίζουν συγχαρητήρια και λυτάμαι πολύ που σήμερα απογοητεύτηκαν», δήλωσε ο ερυθρόλευκος πρόεδρος, κλείνοντας το μάτι στους οργανωμένους οπαδούς, που με τη σειρά τους έχουν υψώσει ασπίδα προστασίας απέναντι του και καταπνίγουν κάθε κριτική.

Οι φίλοι του Ολυμπιακού θεωρούσαν ότι η απόλυτη κυριαρχία της ομάδας τους στο ελληνικό πρωτάθλημα και η εξασφάλιση ενός σημαντικού οικονομικού ποσού από τη συμμετοχή της στους ομίλους του Champions League θα συνοδεύσαν και από ένα ολοκληρωμένο προγραμματισμό για την ευρωπαϊκή καταξίωση της ομάδας. Αντι γ' αυτό, βλέπουν μια άσχημη αγωνιστική εικόνα στο πρωτάθλημα, τρώνε κατραπακιές στην Ευρώπη από μικρομεσαίες ομάδες όπως η Λεβάντη και βιώνουν και την απαξίωση από τον πρόεδρο που ασχολείται μόνο με τους οργανωμένους. Οι άδειες εξέδρες στο Καραϊσκάκη, αν δεν αλλάξει γραμμή πλεύσης ο Μαρινάκης, θα είναι συνηθισμένο φαινόμενο και μια διαρκής διαμαρτυρία των φίλων του Ολυμπιακού, ότι αλλιώς ονειρεύονταν την ομάδα τους.

Ακόμα πιο τραγική είναι η κατάσταση στο πράσινο στρατόπεδο. Η οικονομική και διοικητική κρίση της ΠΑΕ έχει άμεσο αντίκτυπο στην αγωνιστική συμπεριφορά της ομάδας και το ενδεχόμενο να μένουν οι πράσινοι εκτός των ευρωπαϊκών διοργανώσεων συγκεντρώνει αρκετές πιθανότητες. Την ώρα που έκλεινε η ύλη της «Κ» ήταν προγραμματισμένο το ΔΣ της πράσινης ΠΑΕ με θέμα την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Οι μεγαλομέτοχοι της ομάδας δε δείχνουν διατεθειμένοι να πάψουν την χέρι στην

τοσέπη και να συμμετάσχουν στην αύξηση σε ποσοστό μεγαλύτερο από αυτό που τους αναλογεί (κάποιοι ίσως να μη συμμετάσχουν καθόλου και να επιλέξουν να μειωθεί το ποσοστό τους), γεγονός που αναγκάζει το πρόεδρο της ΠΑΕ και επικεφαλής της «Παναθηναϊκής Συμμαχίας» Γιάννη Αλαφούζο να ψάχνει απεγνωσμένα πόρους και χρηματοδότες. Από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι έχει συγκεντρωθεί ένα ποσό γύρω στα 7-8 εκατομμύρια ευρώ και εφόσον υπάρχει η στοιχειώδης ανταπόκριση από τους βασικούς μετόχους είναι πολύ πιθανό το πλαίσιο της απογοητεύσης της ομάδας.

γιούν ως υποστηρικτές του κάθε καπιταλιστή, που προσπαθεί να βγει στον αφρό και να παίξει το προσωπικό του παιχνίδι σε βάρος της ομάδας τους, και να ενώσουν τις δυνάμεις τους για να ξεκαλήσει ο Παναθηναϊκός από τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΓΚΑΣΒΑΝΣΑΝΤ

Γη της επαγγελίας

Πρόκειται για την τελευταία ταινία του πολυσυζητημένου αμερικανού σκηνοθέτη («Ελέφαντας», «Ο ξεχωριστός Γουΐλ Χάντινγκ», «Milk» «Mala Noche»), της οποίας το σενάριο υπογράφουν οι θητοποιοί και πρωταγωνιστές της Ματ Ντέιμον και Τζον Κρασίνσκι, μαζί με τον Ντέιβ Εγκερς. Η υπόθεση της ταινίας είναι ορκετά απλή, αλλά ταυτόχρονα εξαιρετικά επίκαιρη. Ο αντιπρόσωπος μιας μεγάλης εταιρίας που ασχολείται με το φυσικό αέριο έρχεται σε μικρή φτωχή πόλη να πείσει τους κατοίκους να δεχτούν το έργο της εταιρίας του, εφόσον αυτό θα επιφέρει τεράστια κέρδη στους ντόπιους. Τα πράγματα περιπλέκονται, όταν οι ντόπιοι θα αρχίσουν να αντιδρούν.

Η ταινία έχει διάφορα προβλήματα (τα οποία τα περιμένει κανές από μία κλασική αμερικανική παραγωγή). Ο τρόπος που δομούνται οι χαρακτήρες είναι αρκετά αφελής (π.χ. ο αντιπρόσωπος της εταιρίας δεν ήξερε τις επιβλαβείς συνέπειες του εν λόγω έργου, το διακύβευμα που τίθεται είναι ένα απλουστευτικό δίπτολο αξιοπρέπειας-χρήματος κτλ.). Το θετικό όμως της ταινίας είναι ότι καταδεικνύει το πόσο μακριά μπορεί να φτάσει μια εταιρία τέτοιου βεληνεκούς προκειμένου να πετύχει τους σκοπούς της (φυσικά έχουμε δει και χειρότερα...).

■ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

Man at sea

Ο Γιάνναρης προσπάθησε να θίξει ένα φλέγον ζήτημα της ελληνικής κοινωνίας, αυτό της μετανάστευσης. Ενα πλοίο βρίσκει στη θάλασσα 25 νεαρά αγόρια που προσπαθούν να μπουν στην Ευρώπη και ναυάγησαν. Ο καπετάνιος αποφασίζει να τα σώσει και εκεί αρχίζει η δική του «Οδύσσεια». Στο τέλος, μη μπορώντας να βρει τρόπο να αφήσει σε κάποιο λιμάνι και έχοντας το πλήρωμά του εναντίον του, βρίσκεται σε πλήρες αδιέξοδο. Παράλληλα, παρακολουθούμε και την προσωπική του ιστο-

◆ Υπεύθυνη κυβερνητική στάση (avg.gr, 22.2.13): «Ελεγχοί για DNA αλόγου σε όλα τα τρόφιμα με βόειο κρέας στην αγορά». Και ποιος θα τους κάνει; Μα... ο ΕΦΕΤ (με την αρωγή -φυσικά- της ΕΕ... που... ενδιαφέρεται για την υγεία της φτωχολογίας).

◆ Μεταφέρουμε την είδηση (22.2.13 morning star online.co.uk/news/content/view/full/129795): «Η δύο εβδομάδων απεργία των δημοσίων υπαλλήλων του Μαλάουι ανάγκασε την κυβέρνηση να αυξήσει τους μισθούς τους». Ανευ σχολίου.

◆ A propos, a lotto, a proto.

◆ Μια ακόμη «υπεύθυνη» ενημέρωση του Ριζοσπάστη (24.2.13): «Από το πρώι της Κυριακής... (οι κάτοικοι των Σκουριών) βρέθηκαν αντιμέτωποι με την κρατική τρομοκρατία». Ενώ όλο τον προηγούμενο καιρό η κρατική τρομοκρατία ήταν... απούσα.

◆ Ξαναχτύπησε ο προβοκήρυκας (kein u niemand) με λόγο περί ανομίας. (Καλή σύνταξη...).

◆ Εμμονή στη στήριξη του ΑΚΕΛ και μετά τη συλλογική χλαπάτσα (Ριζοσπάστης, 26.2.13).

◆ Κύπρος, ο Ανάν έφυγε, ο Ανάν ήρθε.

◆ Μήνυμα Πούτιν και Μεντβέντεφ στο 15ο συνέδριο του ΚΚΡΟ (στο οποίο εκπροσωπήθηκε ο Περισσός). Σημείωση: ο Ριζοσπάστης (26.2.13) δεν αποκαλεί σύντροφο τον Γκ. Ζιογκάνοφ.

◆ Τι θέλει να πει η (ποιήτρια) ΕΣΗΕΑ με τα συλλυπητήρια για τον φόρο Μιχαλόπουλου;

◆ Ε, όχι να συνεισφέρουμε (με φαϊ) στους γιορτασμούς της κρατικόδιατης από πέρσι ΚΟΕ.

◆ Το εκλογικό του δικαίωμα άσκησε ο Δ. Χριστόφιας. Και άσκησε και «έσκισε» τους εργαζόμενους μνημονιακά.

◆ Σχεδόν τρεις φορές πάνω η αποχή στις πρόσφατες κυπριακές εκλογές. Να ισχύει άραγε ότι οι ψηφοφόροι του ΑΚΕΛ το σχάθηκαν;

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM ΜΕΑΜ

Απειλώ, κερατάδες, δεν ονειρεύομαι (παράφραση τίτλου ποιητικής συλλογής)

Ο γαρ εάν σπείρη καπιταλισμός, τούτο και θερίσει

Οι μπάτσοι δεν είναι παιδιά εργατών (αυτοί και οι ναζί) είναι τα κοπρόσκυλα των καπιταλιστών

Οταν μπάτσοι μπαίνουν σε εργατική συνέλευση, δεν τους καταγγέλλουμε (σαν θύματα...), αλλά τους ξυλοφορτώνουμε!

Ουδεμία έκπληξης από την εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής στο Ριζοσπάστη (καπιταλιστική επιχείρηση, απλώς)

Στρατοδικείο για ΣΠΦ: σφαίρες-σουβενίρ!

Νύστα Λαγκάρντ

◆ Σεξελίξεις.

◆ Τριήμερο κεφιού, τριήμερο curfew, η χαρά του μπάτσου.

Χρυσαυγίτες Ιωαννίνων: Κοτκοτ-κοτ.

◆ (Επειδή οι «κωλοτούμπες» είναι σύνηθες, πλέον, φαινόμενο, όπως και η λεκτική αντίδρασή μας): «Υπήρχεν εις Ρώμην έθιμον, καθ' ο ε ον τη ξένη διάγων, μέλλων να επανέλθη οικαδε, ειδοποίει τους οικείους περί της μελλούσης επιστροφής: έχομεν μάλιστα και μικράν σχετικήν διατριβήν του Χαιρωνέως Πλουτάρχου, ης ο τίτλος "Διατί καν εξ αγρού καν από ξένης επανίωσιν, έχοντες οίκοι γυναίκας, πρόπεμπουσι δηλούντες αυταίς ότι παραγγίνωμαται". Το έθιμον είχαν, φαίνεται, και οι ημέτεροι κατά τους μέσους χρόνους, ως προς το φίλον εν τη πατρίδι πρόσωπον: Από την πόλι έρχομαι και 'ς την κορφή καν έλα, ήτοι επανέρχομαι από την πόλιν και έλα καν εις την κορυφήν, προς προϋπάντησί μου. Οταν το έθιμον ήτοντησε, το 'ς την κορφή καν έλα παρενοθήη, γενόμενον και 'ς την κορφή κανέλλα». (Φ. Κουκουλέ, «Βυζαντινών βίσων και πολιτισμός», τόμος Ε', σ.σ. 68-69).

◆ Σαμαράς (για Παπαγεωρ-

γόπουλο): Amici miei (εντιμότατοι φίλοι μου...).

◆ Ας φάνε και την ομιλία του παπα-Χριστόδουλου στη μάτια οι προβοκατορολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ και του Περισσού και

τη συγκέντρωση των χιλιάδων «προβοκατώρων».

◆ Ολίγα, ολίγιστα άρθρα στον προσυνεδριακό διάλογο του Περισσού, τολμάνε να πουν ΚΑΠΟΙΑ πράγματα με τ' ίνομά τους. Μεταξύ αυτών και το άρθρο του Γερ. Αραβανή από τη Λευκάδα (Ριζοσπάστης, 3.2.13), (το οποίο, βεβαίως, δεν ζεφεύγει από τον κοινοβουλευτικό κρεπινισμό...).

◆ «Τεράστια πορεία, ασυγκίνητη όμως η κυβέρνηση» (Γ. Δελαστίκη, Εθνος, 21.2.13,

πρώην δημ/άνος της Καθημερινής). Δηλαδή, οι διαδηλώσαντες σκόπευαν να... συγκινήσουν την κυβέρνηση για να... ενδιαφερθεί;

◆ Προσοχή, παιδιά, με την αυτοδιαχείριση μη γίνει εδώ της... Mondragon.

◆ Το «αθάνατο ολυμπιακό ιδεώδες» δεν υπήρξε ποτέ.

◆ Τη διάσπαση του PdCI («Κόμμα των Ιταλών Κομμουνιστών») προβάλλει ο Ριζοσπάστης (24.2.13), ονόματι «Κομμουνιστές - Λαϊκή Αριστερά», σημειώνοντας: «Ιταλία: Κάλπες διαχείρισης της βαρβαρότητας», στις οποίες το αδελφό (για πόσο ακόμα;) κόμμα πήρε

(παρά τα εμπόδια) μέρος. Δέοντον να σημειωθεί ότι ο γραμματέας αυτής της «Sinistra Popolare», Μάρκο Ρίτσο, έχει κάνει τη βόλτα του ΚΑΙ από το PCI (1986-1991...) ΚΑΙ από την «Κομμουνιστική Επανίδρυση» ΚΑΙ από το «Κόμμα των Ιταλών Κομμουνιστών» ΚΑΙ, φυσικά, ήταν (ή είναι ακόμα;) ευρωβουλευτής. Επιπλέον, σε ομι-

λία του (βλ. site της Sinistra Comunista) μιλάει για σοσιαλιστική Κούβα και σοσιαλιστική Β. Κορέα.

◆ Ποιο θα αποκλείστων από την «κατάληψη» της εξουσίας (κατά Τσίπραν); Το PCI; Αδιάβαστε πρόεδρε... Το PCI (μεταπολεμικά, 2ος παγκόσμιος πόλεμος) γρήγορα-γρήγορα «ρεφόρμεψε», γεγονός που πήραν χαμπάρι επαναστάτες τύπου Ζαν-Πολ Σαρτρ και δημοσίευσαν γραφτά στελεχών του (π.χ. Τζόρτζι Αμέντολα, Λουτσού Μάγκρι, Μπρούνο Τρεντίν) στο περιοδικό Les Temps (τεύχος 196-197, Σεπτέμβρης-Οκτώβρης 1962), το οποίο, για να δώσουμε το λόγο στα «Τετράδια Κομμουνισμού» (Cahiers du communisme, Νοέμβρης 1948, σ.σ. 304-306) ήταν μια αντικομμουνιστική επιθεώρηση (άρθρο Victor Leduc).

◆ Είπαν της γριάς... Για τον Πάνο (Πητ.) Κουτρουμπόπουλη, φιλο Θ. Πάγκαλου μιλάμε, που καλό θα ήταν να είναι φίλος οπλά και όχι γλείφτης (ΒΗμαγαζίνο, 3.2.13). Ας όψονται κάποιοι ελευθεριακοί που τον «έκαναν παρέα» – τον Πητ... Βασιλής

Ξη ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

κών και του συνηγόρου τους, ότι κινδύνεψε πολύ σοβαρά η ζωή τους από τους πυροβολισμούς του Θ. Μαυρόπουλου, δεν «κολλάει» με το πραγματικό γεγονός ότι έμειναν, κατά δίλωσή τους, στο νοσοκομείο μόνο για δέκα μέρες.

Ο Θ. Μαυρόπουλος δήλωσε ότι ο αστυνομικός «έίτε έχει στη θήκη το ίπλο είτε όχι, είναι εμπόδιο στην ελευθερία μου».

■ 30ή συνεδρίαση

Τετάρτη, 27.1.13

Στη συνεδρίαση εξετάστηκαν δύο μάρτυρες πολίτες και τέσσερις αστυνομικοί. Οι δύο πολίτες ήταν για την υπόθεση πλαστογραφίας αστυνομικών των αστυτήτων και η πρώτη απ' αυτούς είχε καταθέσει στον ειδικό εφέτη ανακριτή, ότι αναγνώρισε μια γυναίκα, μέσω ασπρόμαυρων φωτογραφιών που της είχαν επιδειχτεί. Ο συνήγορος Φρ. Ραγκούσης ζήτησε από την πρόεδρο του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη να φέρει το φάκελο με τις φωτογραφίες που επιδείχτηκαν στη μάρτυρα και το σχετικό έγγραφο, προκειμένου να συνεχίσει την εξέτασή της. Ο φάκελος με τις φωτογραφίες δεν βρέθηκε (!) και η πρόεδρος δεσμεύτηκε να συνεχίσει το φάξιμο για την ανεύρεση του!

Με τις καταθέσεις τους οι τέσσερις αστυνομικοί δεν μπόρεσαν να ενισχύσουν ή να στηρίξουν στο ελάχιστο το κατηγορητήριο στην υπόθεση της απόπειρας ανθρωποκτονίας δύο αστυνομικών στην Πεύκη. Στους δύο απ' αυτούς, σύμφωνα με τις καταθέσεις που έδωσαν στον ειδικό εφέτη ανα-

κρίθηκε ένσταση από την υπεράσπιση. Κατά την εξέταση των αστυνομικών, ο συνήγορος πολιτικής αγωγής είχε μετατραπεί σε υποβολέα. Εφτάσει στο σημείο να υποβάλλει ερωτήσεις του τύπου: Τον αναγνωρίζετε; Χρειάζονται να σας δείξουν φωτογραφίες; Εμείς δεν χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτα. Τον παραδίνουμε στην κρίση σας.

ρία, με την επαναπροσέγγιση της γυναίκας του, με την οποία έχει χωρίσει μετά το θάνατο του γιου τους...

Πολλά καρπούζια στην ί

Οικονομική Εξόρμηση

Η οικονομική
εξόρμηση
παρατείνεται

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Κλαυθμός και οδυρμός στην Ευρωλανδή: οι Ιταλοί δεν ψήφισαν σύμφωνα με τις υποδείξεις της Μέρκελ και του διευθυντήριου των Βρυξελλών. Εδωσαν υψηλά εκλογικά ποσοστά σε «δυο κλόουν», όπως δήλωσε ο σοσιαλδημοκράτης Περερ Στάινμπρουκ, γνωστός γκαφτούζης της γερμανικής πολιτικής σκηνής (γι' αυτό και του

φορούς του Reuters, «αυτοί οι κληρονόμοι της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής ιδεολογίας θεωρούνται σήμερα, ιδιαίτερα από τους επενδυτές, τους τραπεζίτες και τους πολιτικούς της Κεντροδεξιάς και της Κεντροαριστεράς, ως η μεγάλη ελπίδα της Ιταλίας για συνταγματική και οικονομική σταθερότητα».

(μικρή ή μεγάλη, μένει να αποδειχτεί) πολιτική κρίση που αυτό παρήγαγε.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το ιταλικό προλεταριάτο έβγαλε το άχτι του, ρίχνοντας μια ξεγυρισμένη ροχάλια στον Μόντι, ο οποίος συμβόλιζε τη σκληρή λιτότητα και την αύξηση της ανέργιας κατά την τελευταία διετία. Από εκεί και πέ-

ας, έναν αστερισμό κομμάτων, οργανώσεων και παραγόντων (από την «Κομμουνιστική Επανίδυση» και το «Κόμμα Ιταλών Κομμουνιστών» μέχρι διάφορες οικολογικές ομάδες, συν μια γεννούσια ενίσχυση από φίρμες των πανεπιστημίων), που για τις ανάγκες των εκλογών ονομάστηκε «Επτανάσταση Πολιτών» και τοποθέτησε επικε-

πώς γίνεται να κάνεις έναν αγώνα, να μην κερδίζεις τίποτα και να δηλώνεις ότι νίκησες; Ρητορικό είναι το ερώτημα. Χρόνια τώρα έχουμε συνηθίσει τους πγέτες της ποικιλόχρωμης γραφειοκρατίας στον εργατικό και τον αγροτικό χώρο να κάνουν τέτοιες δηλώσεις, ακόμα κι όταν κλείνουν έναν σγάνια χωρίς να έχουν κερδίσει ούτε ψίχουλο. Δε θυμόμαστε ποτέ κάποιον από διάφορους να δηλώνει «χάσαμε, αλλά πήραμε μαθήματα και την επόμενη φορά θα επιστρέψουμε πιο δυνατοί». Πάντα νικητές φεύγουν!

«Με την αγωνιστική πίεση που εξασκήσαμε αναγκάσαμε την κυβέρνηση να δεχτεί, τελικά, τη συνάντηση αντηροστείας της Συντονιστικής Επιτροπής των μπλόκων με διευρυμένο κλιμάκιο υπουργών, όπως ζητούσαμε, αλλά στην αρχή, δεν τη δεχόταν», ανακοίνωσε μεταξύ των άλλων το μπλόκο της Νίκαιας. Μάλιστα, βγαίνοντας από τη συνάντηση με τους υπουργούς, που δεν απέδωσε τίποτα, ο Β. Μπούτας είχε φροντίσει να δηλώσει ότι η συνάντηση έγινε «μετά από αίτημά μας και τη βοήθεια - παρέμβαση της Γενικής Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος».

Τι διημείφθη, άραγε, μεταξύ της Παπαρήγα και του κορυφαίου κυβερνητικού στελέχους, όταν έκλεισαν τη συνάντηση; Δεν ήμασταν εκεί, αλλά μπορούμε εύκολα να εικάσουμε πώς το αίτημα ήταν «κάντε μια συνάντηση, για να φύγουν κι αυτοί με ψηλά το κεφάλι». Το «να φύγουν» ενδιέφερε την κυβέρνηση, το «με ψηλά το κεφάλι» ενδιέφερε τον Περισσό. Οι αγρότες έφυγαν, βέβαια, με άδεια την τσέπη κι αυτό είναι που ενδιέφερε την κυβέρνηση, ενώ δεν ενδιέφερε καθόλου την πγέσια του Περισσού.

Από την άλλη, ο συγκυβέρνηση δεν έχασε την ευκαιρία να κάνει το δικό της κομμάτι στην υπόλοιπη (πλην αγροτών) εργαζόμενη κοινωνία, που δεν γνωρίζει παρά ελάχιστα πράγματα για το αγροτικό πρόβλημα και συχνά καταπίνει αμάστητη την προπαγάνδα για τους «τεμπέληδες» και «κρατικοδιάιτους» αγρότες, που «πήραν τις επιδοτήσεις και τις έκαναν Καγιέν ή τις έφαγαν στα σκυλάδικα». Ο Στουρνάρας, λοιπόν, σουμάρισε τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν οι υπουργοί, ενώ ο καθένας από τους υπόλοιπους υπουργούς έκανε τη δική του προπαγάνδα. Ήταν δε χαρακτηριστικό το γεγονός της σημείου ότι οι αποστολές της συγκυβέρνησης στην προπαγάνδα ήταν δημόσιες, ενώ οι αποστολές της συγκυβέρνησης στην προπαγάνδα ήταν δημόσιες.

Από τις στήλες της «Κ» έχει πολλές φορές επισπευσθεί πως δεν στεκόμαστε απέναντι «πυροβολώντας» είτε εργαζόμενους που οι κινητοποιήσεις τους καταστέλλονται είτε φτωχούς αγρότες που βγαίνουν στα μπλόκα, επειδή δεν προχώρουν σε σύγκρουση. Εκθέτουμε, όμως, πάντοτε τα πραγματικά δεδομένα. Για παράδειγμα, για τις κινητοποιήσεις των αγροτών υποστηρίζουμε πως αν δεν αναπροσαρμόσουν την τακτική τους, δεν πρόκειται να κερδίσουν ούτε τα ελάχιστα. «Αυτή η αδιέξοδη τακτική, εάν συνεχιστεί, θα έχει για μια φορά ακόμη καταστροφικές συνέπειες στον αγώνα τους», γράφαμε, σπουδώντας ότι «οι αγρότες δεν πρέπει να κινούνται αποκλειστικά στα στενά πλαίσια της αστικής νομιμότητας, αλλά πρέπει να βγουν έξω απ' αυτά». Την τρίτη εβδομάδα των κινητοποιήσεων επανήλθαμε τονίζοντας: «Θα αποφασίσει αυτό το αγωνιζόμενο κομμάτι των αγροτών να βάλει τέλος στο μονοπάλιο της βίας της αστικής τάξης και των κυβερνήσεών της: Θα αποφασίσει να πάρει την υπόθεση στα χέρια του, προβάλλοντας ταξικά αιτίματα, οικοδομώντας συμμαχία με το προλεταριάτο και βάζοντας στη μπάντα τους αστοφιλελεύθερους αγροτοσυνδικαλιστές που προωθούν τα συμφέροντα της πλούσιας αγροτικής και του κεφαλαίου».

Από τη στιγμή που οι αγρότες, για διάφορους λόγους δεν άλλαξαν την τακτική τους, πήγαν προδιαγεγραμμένη. Το ίδιο και η παρουσίασή της ως... νίκη! Π.Γ.

Η ήττα του ιταλικού προλεταριάτου

την έπεσαν όλοι, ακόμα και μέσα από το ίδιο του το κόμμα). Το γεγονός ότι οι Ιταλοί μπορεί να έδωσαν πάνω από 30% στον Μπερλουσκόνι και σχεδόν 25% στον Γκρίλο, ρίχνοντας τον εκλεκτό των Βρυξελλών και του Βερολίνου Μόντι κάτω από το 10%, εξοργισμένοι και από τις ωμές παρεμβάσεις κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, ούτε που περνάει από το μιαδό των ανθρώπων του διευθυντήριου. Αυτοί νομίζουν ότι μπορεί να καθορίσουν τα πάντα, ξέχουν όμως πως στην αστική δημοκρατία παίζει ρόλο και η ψήφος και δεν την έχουν πάντα στο τσεπάκι τους.

Τώρα, τρέχουν ν' ασκήσουν σύστημα προτροπή διαθέτουν, προκειμένου ν' αποφευχθούν νέες εκλογές. Πιέζουν να σχηματίστει κυβέρνηση υπό τον Μπερσάνι, στην οποία θα συμμετέχει και ο Μόντι, στο κρίσιμο πόστο του υπουργού Οικονομικών. Προεκλογικά, άλλωστε, ο Μπερσάνι δήλωνε ότι «θα συνεχίσει τις μεταρρυθμίσεις του Μόντι» και ότι θα τον έναντι τον άλλο τρόπο. Από τη σκοπιά του ιταλικού προλεταριάτου πρέπει να σχολιάσουμε το εκλογικό αποτέλεσμα και την

θα παγιδευόμασταν, αν ασχολούμασταν και εμείς με τις προοπτικές του μετεκλογικού σκηνικού της Ιταλίας, με το αν θα σχηματιστεί κυβέρνηση ή η χώρα θα οδεύσει προς νέες εκλογές. Η Ιταλία έχει μακρά παράδοση τέτοιου είδους πολιτικών κρίσεων. Και με το παλιό πολιτικό προσωπικό και με το καινούργιο, που δημιουργήθηκε μετά την «επιχείρηση καθαρά χέρια» και τη μετατροπή του ιστορικού «Κ» Ιταλίας σε Δημοκρατικό Κόμμα. Το πολιτικό της προσωπικό έχει αποδείξει ότι μπορεί να διασχειρίζεται αυτές τις κρίσεις, ενώ το κράτος συνεχίζει να λειτουργεί ακόμα και χωρίς κυβέρνηση. Αυτή τη στιγμή το μεγάλο πρόβλημα του ιστορικού «Κ» Ιταλίας σε Δημοκρατικό Κόμμα: Το πολιτικό της προσωπικό έχει αποδείξει ότι μπορεί να διασχειρίζεται αυτές τις κρίσεις, ενώ το κράτος συνεχίζει να λειτουργεί ακόμα και χωρίς κυβέρνηση. Ο Μπερσάνι, ένα είδος ιταλού λαζόπουλου, άγγιξε το 24%, με βασικό μόντο του το «βαφανκούλο» («άντε γαμηθείτε»). Ενας δημαργός, χωρίς κόμμα, χωρίς πολιτικό πρόγραμμα, με συνθήματα τύπου «αγανάκτησην», έγινε ο βασικός υποδοχέας της αγανάκτησης μεγάλου, δεν βασικό μόντο του το «βαφανκούλο» («άντε γαμηθείτε»). Ενας δημαργός, χωρίς κόμμα, χωρίς πολιτικό πρόγραμμα, με συνθήματα τύπου «αγανάκτησην», έγινε ο βασικός υποδοχέας της αγανάκτησης μεγάλου, δεν βασικό μόντο του το «βαφανκούλο» («άντε γαμηθείτε»).

Οσο για τον... ΣΥΡΙΖΑ Ιταλί-

α, όμως;

φαλής του έναν δικαστή (!), δεν κατάφερε να ξεφύγει από το 2% και έμεινε εκτός κοινοβουλίου. Δεν βοήθησε ούτε η στήριξη του «Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς», το κείμενο του οποίου υπέγραφαν όλοι οι ηγέτες των εθνικών κομμάτων, μεταξύ των οποίων και ο Τσίπρος (γι' αυτό και είναι ευεξήγητη η μούγκα που επικρατεί στον ΣΥΡΙΖΑ για τις επιδόσεις του αδελφού κόμματος).

Η ήττα του ιταλικού προλεταριάτου είχε συντελεστεί πριν, όταν δεν κατάφερε να αποσύρθησε τις «μεταρρυθμίσεις» και την επίθεση λιτότητας του Μόντι. Οι εκλογές απέβησαν το γεγονός. Οταν περιμένεις να σε σώσει κάποιος μεσσίσιας, είτε αυτός λέγεται Μπερσάνι, είτε Μπερλουσκόνι, είτε Γκρίλο, όταν άγεσαι και φέρεσαι πίσω από δημαργογύς, όταν δεν έχεις δικό σου πολιτικό πρόγραμμα (δύχι για τις εκλογές, αλλά για την επαναστατική μετάβαση στον κομμουνισμό), όταν δεν έχεις ταξική πολιτική οργάνωση, η «μοίρα» σου είναι προδιαγεγραμμένη και η νίκη του ταξικού αντίτολου εύκολη.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ